

THE
VIVEKA CHINTAMANI

Monthly Tamil Magazine and High Thought Review,

Devoted to the Diffusion of Truth and Knowledge.

WITH THE PRINCIPLES OF EDUCATION, PSYCHOLOGY, SOCIAL CULTURE & ETHICS, ADAPTED FOR USE IN HOMES & SCHOOLS

God is Love; Knowledge is Power: OM.

Live and Learn "—“ஐதாவதோழியேவ்.”

SATYAMEVA JAYATI.

Vol. XV.

May 1906-April 1907.

விவேகசிந்தாமணி

புதிதாயிற்று மகான மாதந்தரத் தமிழ்ப்பத்திரிகை

தமிழ்நாட்டையாடெல்லாமுடையார்

மன்கிலாரேன் னுடையரேனுமீலர்—திருக்குறள்

சுந்தகசுடறக் சுற்பவை சுற்பின்

சுந்தகவநற்குத் தக.—திருக்குறள்.

15-ம் பத்தகம்.

1906-ஆம் மேன் மாதம் 1907-ஆம் ஏப்ரல் மீ வரை.

PUBLISHED BY

The Secretary, Diffusion of Knowledge Agency,

Anandashrama, Triplicane, Madras,

For SATYANANDA of the ANANDA MISSION,

1906-1907.

TABLE OF CONTENTS.

VOL XV. (May 1906—April 1907.)

No. 1, for MAY, 1906.

Page.

1. The Right Hon'ble John Burns, M. P. A Lesson from his Life, By the Editor.	1
2. Psychic Cure—A Tale of The Times, yB Sri Balasundaram.	5
3. Hamlet, the Transcendentalist, (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki.	12
4. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life, Chap 8. By S. Ramaswami Aiyer, B. A.	17
5. ONITURAR; Dr. S. Sathianadahan. Pandit Natesa, Sastrigal, and S. A. Swaminathaiyar.	20
6. Notice of Books.	23
7. Lalithambal Sobhanam (From Sri R. S. Subbalakshmi Ammal,).	25

1906-ம் ஆண்டு மே மாதம். 1-வது சந்திக்கை.

1. கைவேலை செய்துமுடிந்த கணம்பொருத்திய மந்திரி ஸ்தானத்துக்கு வந்திருக்கும் ஜான் பர்ன்ஸ்.	2
2. ஆத்ம வைத்தியம்—ஒரு உண்மையான கதை.	5
3. ஹேமசந்திராவில் என்னும் ஆத்மவிசாரி ஆங்கிலத்தின் (மொழிப்பெயர்ப்பு.) (ஸ்ரீராஜநாயகி.)	12
4. சீதா அல்லது இல்லறவாழ்க்கை. (அதிசாரம். 8-வது) எஸ். இராமஸ்வாமி அய்யர், பி. ஏ.	17
5. டாக்டர் ஸாமுவேல் ஸத்தியநாதன், பண்டித-கடேச சாஸ்திரியார், எஸ். ஏ. ஸ்வாமிநாதையர்.	20
6. புத்தகக் குறிப்பு.	23
7. லலிதாம்பாள் சோபனம் (ஸ்ரீ ஆர். எஸ். சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள்.)	25

No. 2, for JUNE, 1906.

1. The Prince of Wales' Plea for Sympathy.	1
2. Psychic Cure—A Tale of The Times. 11. By Sri Balasundaram.	31
3. On the Raising Up of Children. By, Pandit T. Venkatarama Iyengar.	34
4. The Stories of Mahabharata—for Children Specially Written for the Vivekachintamani By. S. Muthu Iyer, B.A.	35
5. Allhahad or Praying, By T. C. Venkataramanaiyagar.	40
6. Hamlet, the Transcendentalist, (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki.	45
7. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life, Chap. 9. By S. Ramaswami Aiyer, B. A.	49
8. Lalithambal Sobhanam, (From Sri R. S. Subbalakshmi Ammal,).	53

1906-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம். 2-வது சந்திக்கை.

1. இளவரசர் இங்கிலாந்து அனுதாபம் வேண்டல்.	1
2. II. ஆத்ம வைத்தியம்—ஒரு உண்மையான கதை. (ஸ்ரீ பாலசுந்திரம்.)	31
3. குழந்தைகளை வளர்த்தல். மு. வெங்கடராம அய்யங்கார்.	34
4. மஹாபாரத கதைகள்—சிறுவர்களுக்குப் படிக்கத்தக்க எழுதப்பட்டன. (எஸ். முத்து அய்யர், பி. ஏ.)	35
5. பிரயாண அல்லது அலகாபாத். (T. C. வெங்கடராமனாயகர்.)	40
6. ஹேமசந்திராவில் என்னும் ஆத்மவிசாரி, (ஸ்ரீராஜநாயகி.)	45
7. சீதா அல்லது இல்லறவாழ்க்கை. (அதிசாரம். 9-வது) எஸ். இராமஸ்வாமி அய்யர், பி. ஏ.	49
8. லலிதாம்பாள் சோபனம் (ஸ்ரீ ஆர். எஸ். சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள்.)	53

No. 3, for JULY, 1906.

1. "Sri Mata"—"The Holy Mother."	61
2. Psychic Cure—A Tale of The Times. By Sri Balasundaram.	64
3. Mahabharata, By T. C. Venkataramanaiyagar.	67
4. Hamlet the Transcendentalist, (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki.	69
5. The Stories of Mahabharata for Children (Specially written for the Vivekachintamani,) By S. Muthu Iyer B. A.	75
6. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life.—By S. Muthu Iyer, B. A.	80
7. A "Woman's View" of Woman's Education" By Srimali C. Andamanai, (After the Original Canarese by A Hindu Lady)	83
8. Lalithambal Sobhanam, From Sri R. S. Subbalakshmi Ammal,	89

1906-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம். 3-வது சந்திக்கை.

1. ஸ்ரீஸத்தமம் ஸ்ரீவித்தையுமா விளக்கும் உண்மைத்தாய்.	61
2. ஆத்மவைத்தியம்—ஒரு உண்மையான கதை (ஸ்ரீ பாலசுந்திரம்)	64
3. மஹாபாரதம் (மு. வி. வெங்கடராமனாயகர்.)	67
4. ஹேமசந்திராவில் என்னும் ஆத்மவிசாரி (ஆங்கிலத்தின் மொழிப்பெயர்ப்பு) ஸ்ரீராஜநாயகி.	69
5. மஹாபாரத கதைகள்—சிறுவர்களுக்குப் படிக்கத்தக்க எழுதப்பட்டன (எஸ். முத்து அய்யர், பி. ஏ.)	75
6. சீதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை (எஸ். இராமஸ்வாமி அய்யர் பி. ஏ.)	80
7. "ஸ்திரீ வித்தாப்பாஸ"த்தைப்பற்றி ஒரு வந்தியின் அபிப்பிராயம் ஸ்ரீமதி வி. சூரிடானம்மாள்.	83
8. லலிதாம்பாள் சோபனம் (ஸ்ரீ ஆர். எஸ். சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள்.)	89

TABLE OF CONTENTS.

No. 4. for AUGUST, 1906.

	Page.
1. "Woman as the Mother is the Beginning of Life"	92
2. Psychio Cure—A Tale of The Times. (By Sri Balasundram.)	95
3. Hamlet the Transcendentalist. (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki.	98
4. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life—By S. Ramaswami Aiyar, B. A.	109
5. Mahabaliapuram, By T. C. Venkataramana Iyer.	112
6. Short Story "Sivasamban" By T. C. Venkataramana Iyer.	114
7. Lalitambal Sobhanam. (Concluded) From Sri R. S. Subbalakshmi Annual.	119

1906-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 4-வது சந்திரிகை.

1. ஸ்தாவிருத்தியும் பிணி.	92
2. ஆத்மவைத்தியம்—ஒரு உண்மையான கதை.	95
3. ஹேமசந்திராவியம் என்னும் ஆத்மவிசாரி (ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராமஜயகம்.	98
4. சிதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை (எஸ். இராமஸ்வாமி ஐயர், பி. ஏ.)	109
5. மகாபலிபுரம் (டி. சி. வெங்கடராமணய்யர்.)	112
6. விவசாயம் : ஒரு சிறு கதை. (டி. சி. வெங்கடராமணய்யர்.)	114
7. வலிதாம்பாள் சோபனம் (ஸ்ரீ ஆர் எஸ். சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள்.)	119

No. 5. for SEPTEMBER, 1906.

1. The Principle of Co-operation.	125
2. Grouping of the Great Principle of Involution.	130
3. Indian Folksongs of Truth and Wisdom. "The Worship of the Wise in Spirit and Truth"—A Morning Hymn. (From Sri R. S. Subbalakshmi Annual.)	132
4. The Holy Benares By T. C. Venkataramana Iyer.	135
5. Hamlet the Transcendentalist. (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki.	139
6. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life—By S. Ramaswami Aiyar. B. A.	145
7. Extract : The Ramayana of Valmiki.	148
8. Health Notes &c. (From Sakathara Bodhidhi.)	151

1906-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 5-வது சந்திரிகை.

1. "எத்தால் வாழலாம்? ஒத்தால் வாழலாம்!"	125
2. மஹாலயதரிசனம்.	130
3. வேதாந்தத் திருவணத்தல், அல்லது, பரமாத்மா திருப்பள்ளி யெழுச்சி.	132
4. ஸ்ரீ காகி (டி. சி. வெங்கடராமணய்யர்.)	135
5. ஹேமசந்திராவியம் என்னும் ஆத்மவிசாரி (ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராமஜயகம்.	139
6. சிதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை (எஸ். இராமஸ்வாமி ஐயர், பி. ஏ.)	145
7. வால்மீகி இராமாயணப்பாட்டு.	148
8. கசாநாடோத்தரி.	151

No. 6. for OCTOBER, 1906.

The Failure of Arbutnot & Co. An Appeal to our Readers and Subscribers.

1. Revelation, or, Involution and After.	153
2. Indian Folksongs of Truth and Wisdom. The Final Goal or The Way to be Wish-Free.	159
3. Varahopaniashad.	161
4. Hamlet the Transcendentalist. (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki.	176
5. The Holy Benares, By T. C. Venkataramana Iyer.	178
6. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life—By S. Ramaswami Aiyar, B. A.	181
7. Extract : The Failure of Arbutnot & Co.	184

1906-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 6-வது சந்திரிகை.

கமது கையொப்பகாரர்களுக்கும் கேள்விகளுக்கும்.

1. மஹாலயாநந்தம்—சுத்தசாக்ஷி.	153
2. விநேதநகைவல்லு ஸாமாஜ்யம்.	159
3. வாகோபநிஷத்.	161
4. ஹேமசந்திராவியம் என்னும் ஆத்மவிசாரி (ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராமஜயகம்.	176
5. ஸ்ரீ காகி (டி. சி. வெங்கடராமணய்யர்.)	178
6. சிதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை (எஸ். இராமஸ்வாமி ஐயர், பி. ஏ.)	181
7. அர்ப்பத் கம்பெனி முழுநிப்போனது.	184

No. 7. for NOVEMBER, 1906.

1. God, the Only Refuge to the Helpless.	192
2. Self-Control and Self-Reliance, or, "Yoga is the Only Thing Worth Striving For." Yes! But What Is Yoga?	197
3. The Rotten State of the Arbutnots—A Gloomy Picture.	200
4. Varahopaniashad.	203
5. Hamlet the Transcendentalist. (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki.	208

TABLE OF CONTENTS.

	Page.
6. Mrs. Brander.—the Pioneer of Women's Education In Southern India.	210
7. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life — By S. Ramaswami Aiyar, B. A.	211
8. Re the Arbutnot Insolvency—Preliminary Statement by the Chartered Accountants.	214
9. "Hail Mother! I Take Refuge in Thee."	216

1906-ம் ஆண்டு நவம்பர் மீது 7-வது சந்திரகை.

1. "திக்கற்றவர்களுக்குத் தெய்வமேதுணை."	192
2. "தன்னடக்கமும், தன்னுறுதியும்" அல்லது, யோகஸார்வாஜ்யமே ஜன்மசாபல்யம். ஆம்! ஆனால் யோகமென்றால் என்ன?	197
3. அர்ப்புக் கம்பெனியின் ஊழல்கள்.	200
4. வராகோபசிஷத்.	203
5. ஹேமசந்திராவில் என்னும் ஆத்மவிசாரி (ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராஜநாயகி.	210
6. பெண்கல்வித் துறையில் உழைத்து வுழி காட்டிய மிஸஸ் பராண்டர் தராசானி.	211
7. சிதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை (எஸ். இராமஸ்வாமி ஐயர், பி. ஏ.)	214
8. அர்ப்புக் இன்ஸால்டென்ஸி:—கடன் சொத்து விவரம்.	216
9. தஞ்சைமென்றடைத்தேன் தாயே வந்தனம்!	216

NO. 8. for DECEMBER, 1906.

1. A New Year Greeting From An Old Friend. "Noble Unselfish Men." By Rev. G. U. Pope, M. A., D. D.	217
2. The Visit Of Sri Parananda, The Initiate. Better Known as the Hon'ble Mr. P. Ramanathan, K. C., G. M. G.	218
3. Sri Parananda's Visit to Madura.	225
4. Gaye—the Holy City.	226
5. Varahopaniśad.	230
6. "Nation Building" and "Universal Brotherhood"	234
7. Hamlet the Transcendentalist. (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki.	236
8. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life.— By S. Ramaswami Aiyar, B. A.	241
9. Extracts:	246
10. The Loss of the National Fund by alleged Fraud of Arbutnot & Co.,	246

1906-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மீது 8-வது சந்திரகை.

1. புதுவருஷமுகம்: "பண்புடையார்."	217
2. "ஸ்ரீபாண்டா" என்னும் திருநாடகம் பெற்ற கனம். பொ. இராமநாதன் அவர்கள் விஜயம்.	218
3. துவாட்சாந்தஸ்தலமாம் மதுரைக்கு விஜயம்.	225
4. கயாஷேந்திரம்.	226
5. வராகோபசிஷத்.	230
6. ஜாதியொருமையும் சகோதரவாஞ்சையும்.	234
7. ஹேமசந்திராவில் என்னும் ஆத்மவிசாரி (ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராஜநாயகி.	236
8. சிதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை (எஸ். இராமஸ்வாமி ஐயர், பி. ஏ.)	241
9. இனக்கமும் நிதர்சனமும். (செந்தமிழ்.)	246
10. காஷ்டனல்பண்டும் அர்ப்புக் மோசனம்.	246

NO. 9-12. for JANUARY-APRIL, 1907.

1. "The Piped Piper of Haven't Got" By the Editor.	250
2. In Praise of the Grace Divine, Sri Lakshminandam	252
3. "Free from Bonds"—The Autobiography of a Taluk Gumastah	257
4. Further Reduction of the Salt Tax.	262
5. Ayeddi—By T. C. Venkataramasu Iyer	264
6. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life, By S. Ramaswami Aiyar B. A.	269
7. Hamlet, the Transcendentalist (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki	272
8. Notice to Subscribers	276
Sir George Arbutnot in Jail.	276

1907-ம் ஆண்டு ஜனவரி-ஏப்பிரல் மீது 9-12-வது சந்திரகை.

1. அற்புத காட்டான் கற்பிதக் கூத்து.	250
2. திருவருட் கதம்பம் (திருவையாறு, லக்ஷ்மீநாதம்.)	252
3. அயிழ்த்து விட்டசுருதை. (ஒரு தாலுகா குமாஸ்தாவின் சரித்திரம்.)	257
4. உப்புமலியின்னும் குறைக்கப்பட்டது.	262
5. அயோத்தி. (டி. வி. வெங்கடாமணியார்.)	264
6. சிதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை, (எஸ். இராமஸ்வாமி ஐயர், பி. ஏ.)	269
7. ஹேமசந்திராவில் என்னும் ஆத்மவிசாரி, (ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராஜநாயகி.	272
8. சந்தாதாரர்களுக்கு கோட்டம்.	286
9. ஸர். ஜார்ஜ் அர்ப்புக் ஜெயிலிலிருக்கிறார்.	286

"Give me not, O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil is,
but give me, O God, that sublime belief, that seeing evil I yet have faith."

Seek Truth wherever you can find it, But, "Make your choice and stick to it till you reach the End.
ஸத்யம்வத. — Speak the Truth.

"Hitch your Wagon to a Star."

"To Thine Own Self be True."

அன்பேயாவன் : அறிவேசக்தி : ஒம்நமஸ்க்.

[God is Love : Knowledge is Power : Om.

ஸத்யமேஜயதி — Satyameva Jayati.

புத்தகம் 15.]

1906-ம் வருஷ மே மீ.

[சஞ்சிகை 1.

THE RIGHT HON'BLE JOHN BURNS, M. P.

A Lesson from His Life.

"He (Charles XII of Sweden) inspired me with the idea of triumphing over physical weakness, weariness and pain. To inure his body to bear all manner of hardships, indifferently to bathe in ice, or face the torrid rays of the sun, to discipline his physical powers by gymnastics, to make his body an instrument as tempered steel and at the same time to have that body absolutely at the disposition of the mind, that seemed to me, conduct worthy of a hero. And so, boylike, I tried to imitate him, and succeeded, at least so far as to be happily indifferent to the circumstances of my personal environment." — John Burns.

"The world is my country and to do good is my religion." — Tom Paine's aphorism which affected the course of John Burns' life.

"I have always held the view and I shall continue to hold it, that mere material improvement in man's environment, whether by Municipalities or States is not enough. Men are the sport of circumstances, when circumstances should be the sport of men. Just as one is compelled to divert one's passion into rational enjoyment, and discipline pleasure, so, whilst uplifting men, women and children by Municipal and Imperial agencies, one must insist upon personal effort, individual will, the necessity of character, the obligation of sacrifice and control; not too much officialism, less bureaucracy — in fact, a minimum of restriction, but example everywhere. We are a free people and it is better that men are taught that volition, initiative, and desire often yield, even with limited opportunities, a greater result for all than an

over mechanised society that has only material improvements as its objective. "Man does not live by bread alone".....I mean...that it is not sufficient that society should consist of well-fed, regularly employed, materially prosperous people. Concurrent with that should go the higher qualities of civilization that spring from character, particularly on its Spartan side, which as history in the past proves, can be all too easily sapped by the allurements that prosperity yields, and against which the simplicity of a humbler standard of life is often a safeguard."—*The Right Hon'ble John Burns.*

கைவேலு செய்துழைத்து கனம்பொருந்திய மந்திரி ஸ்தானத்துக்கு வந்திருக்கும் ஜான் பரீன்ஸ்.

“இஷ்டவிருத்தி” — “நசனனா.”

மகாகனம்பொருந்திய ஜான் பரீன்ஸ் என்பவர் இப்பொழுதுள்ள லிபரல் கவர்ன்மெண்டில் “லோகல் கவர்ன்மெண்ட் போர்டுக்குப் ப்ரெஸிடெண்டாக” கிருக்கும் மந்திரிவேலை வகித்திருக்கிறார். இவருடைய சரித்திரம் சிந்திக்கப் பயின்றதும் ரஸம் பொருந்தியதாயிருக்கிறது. இவர் மிகவும் எழை வம்சத்தில் பிறந்து 10-வயதிலே தன் ஜீவனத்துக்காகத் தானே யுழைக்கும்படி நேரிட்டது. முதல் முதல் மெழுகுவர்த்தி செய்யும் ஒரு வேலைச் சாலை யில் கூலி வேலைக்கமர்ந்துழைத்தார். பிறகு ஆபீஸில் சில்லரைச் சேவகத்திலமர்ந்தார். பிறகு இரும்பு வேலைக்கிடங்கில் பட்டர்வைக்கும் பையனாக வேலைசெய்து பிழைத்தார். இவ்வளவுழைத்தும் இப்பையனுடைய வருமானம் இவனுடைய சொற்ப ஜீவனத்துக்குப் போதாமையால் ஞாயிற்றுக்கிழமை தினம் சாராயக்கடையில் கூலிவேலைசெய்து வந்த லாபத்தைக்கொண்டு பிழைத்தார். இப்படி கஷ்டப்பட்டு ஜீவனம் செய்துவந்த பையன், ஒரு அனுவக்கு ஒரு பழம்பூங்கம் வாங்கி வாசித்தார். அது ஸ்லீடன் தேசத்து 12-வது சார்ல்ஸ் அவர்களின் சரித்திரம். இந்த மன்னர் தேகவன்மை பொருந்தி தேகத்தை நன்றாகப்பழக்கி மனதுக்கிசைந்து நடக்கும்படி செய்துவந்த மஹாநிர். இவருடைய சரித்திரத்தை வாசித்த ஜான் பரீன்ஸ் என்னும் வாலிபனுக்கு இவரைப்போல்தானும், பசிதாகம், சிதோஷ்ணம் இவைகளைபெல்லாம் சகிக்கத்தக்கதாகத் தன் தேகத்தைப் பழக்கிப் பதமிட்டு எல்லா குபேரல் வணங்கி வாச்செய்து கொள்வதோடு, மனதுக்குட்பட்டு மனோவசப்பட்ட தேகமாக கிருக்குபபடி தன் தேகத்தைப் பழக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஆசையுண்டாயிற்று. உண்டாகவே, பனியில் நனைந்து வெயிலில் காய்த்து; ஆகாரங்களில் சொகுஸுபாராமல் கிடைத்ததைப்பிசித்துப், பசித்ததை நன்றாக ஜீரணிக்கச் செய்யும்படியான வன்மைபொருந்தியதாய்ச் செய்துகொண்டார். இதனால் இச்சிறுவன் எவ்வளவோ ஜீவனோபாயத்துக்காகக் கஷ்டப்பட்டுழைக்க வேண்டியிருந்தும் அந்த தேககஷ்டங்களைபெல்லாம் லக்ஷியம் செய்யாது தன் மனதையும் மீர்த்தியெய்து கொள்ளவேண்டி அபாரசிரமம் வகித்துழைக்கத் தீர்மானிக்கவும், தீர்மானித்தபடி நடக்கவும் சாத்தியமாயிருந்தது. இப்படி ஜீவனத்துக்குழைத்துக் கூலிவேலை வாங்கி ஜீவனம் செய்து வருகையிலும் வேலைசெய்து வருந்தியிருந்தபின் இளைப்பினால் களைமீருது தன்தேகத்தை மனோசத்தியால் திடப்படுத்திக்கொண்டு, மேன்மேலும் அநேக புல்தகங்களை வாசித்து வருகையில், இவர் ‘ஜனசாமான்னிய தர்மம்’ என்று சொல்லும் எல்லா ஜனங்களும் சசுவரனுக்கு சமமானதால், சசுவர சிருஷ்டியாய் ஐக்கத்தினுள்ள தகபோகங்களை எல்லாரும் சமமாக அனுபவிக்கப் பாத்தியப்பட்டவர்களாக கிருக்கிறார்கள்.

என்கிற “ஸோஷியலிஸம்” என்று சொல்லும் ஜனசாமான்னிய தர்மத்தை யனுசரித்து
மைக்கும் ஒரு ககலியர் அபிப்பிராயங்களை யனுசரித்து அவர்கள் கொள்கைகளை யங்கீகரித்
தனுஷ்டிப்பவரானார். இவர்களுடைய பிரதமக் கொள்கை யென்னவென்றால், ஜகம் எல்லா
ருக்கும் பொது : ஜீவன்களெல்லாரும் சமமாக ஜீவித்து சுந்ததிருக்க பாத்திப்பப்பட்டவர்க
ளாயிருக்கிறார்கள். ஏழை தனவந்தன் என்கிற வித்தியாசங்கள் மனுஷன் தானாக ஏற்படுத்
தினவெய்ன்றி இயற்கை தர்மத்தில் அவை ஏற்படவில்லை யென்பதே. இதற்கு மாறாகவுள்ள
சட்டதிட்ட துரைத்தன ஏற்பாடுகளையெல்லாம் இதற்கு அனுகூலமாகத் திருத்தவேண்டு
மென்பது இவர்கள் கோரிக்கை. இதற்காக இவர்கள் தங்கணங்கட்டி யுழைத்துவந்தார்
கள். இப்படி உழைத்து வந்தவர்களில் சிரேஷ்டர்களாயுள்ளவர்கள் தர்மங்களை யாராய்ந்து
அனுஷ்டிக்கத் தலைப்பட்டபொழுது “இவ்வுலகெனாம் எனக்கு ஸ்வதேசம், நலஞ்செயல்
ஒன்றே உண்மையாய் நான் கொண்டாடும் மதம்” என்று மிஸ்டர் டாம் பெயின் என்பவர்
சொல்லிவந்த ஸ்தய வாக்கியம் இவர் மனதைக்கவர்ந்து இவரை அவ்வழியில் நடக்கச்செய்
தது. இந்த உண்மையையே, இன்னும் தூக்கி நமது வேதங்கள் “ஸத்யம்வத: தர்மம்சர!”
என்று கோவிக்கின்றன.

இப்படி சிறுசச் சிறுச சாமான்ய ஜனங்களின் சேஷமத்தை நடி கனதனவந்தர்
கள் செய்யும் அக்கிரமத்தை யடக்க வுழைக்கும் உத்தமர்களில் இவர் ஒருவராக முன்னுக்கு
வரத் தலைப்பட்டார். அப்பொழுது ஜனங்களைக்கூட்டி அவர்களுக்கு ஓயித்போதம் சொல்
லி அக்கிரமங்களை யெதிர்த்துப் பேசுவரும்போது போலீஸ் அதிகாரிகள் இவர்களைக் “கல
கக்காரர்கள்” என்று பிடித்தக் காவல்படுத்தி போலீஸ் கோர்ட்டில் கொண்டிபோய் தன்
டித்து வந்தார்கள். இப்படி எத்தனையோதரம்போலீஸாரோடு மன்றடி, ஒருமுறை ஜபிலி
லும்கூடப் போயிருந்து வந்தார். லண்டனிலுள்ள “ஹெட்பார்க்” என்னும் பொதுத்தோட்
டத்தில் இவர் பிரசங்கம்செய்து வந்தபொழுது போலீஸார் இவரைப் பிடித்திருத்துச்சிறைப்
படுத்தி முரட்டுத்தனமாகக் கோர்ட்டுக்கிழுத்துச் சென்றார்கள். அப்பொழுது இவருடைய
மேன்மையையும் தைரியத்தையும் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு பிரமித்து நின்ற மில் சார்லோ
ட்டி கேல் என்னும் ஒரு இளமது இப்படிப்பட்ட தீரணை மணந்து இவனுக்குப் பக்க பலமா
யிருந்தாவெண்டுமென்று மனசில் தீர்மானித்துக்கொண்டு காத்திருந்தான். ஜெயிலி
லிட்டு வந்ததும் அப்பெண்ணரசி அவர் பெருமையையும் தீர்த்தையும் கொண்டாடித் தன்
னை அவருடைய வாழ்க்கைத் துணையாக அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளத்
துணிந்தான். அந்தப் பெண்ணி, இப்பொழுது அவருடைய மனதுக்கிசைந்த மணியும் சி
கத்துக்கிசைந்த தலைவியுமாகயிருந்து அவருக்கு உற்றதோர் வாழ்க்கைத்துணையாயிருந்து
அவருடைய இல்லறம் சிறக்கச்செய்து வருகிறார். அவர் முன்னுக்கு வந்து சிறப்பெய்தி
யது அந்த அம்மாளுடைய உதவியினாலேயே யென்று அவரே ஒப்புக்கொள்கிறார்.

மிஸ்டர் ஜான் பர்ன்ஸ் விவாகமாகுமுன் தென்னுபிரிசாவில் இஞ்சினீராக வேலை
செய்துவந்தார். அங்கே பேரும் தீர்த்தியும் பெற்ற இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிவந்து
“கௌண்டி கௌன்ஸில்” மெம்பராக ஜனங்களைத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, ஏகமுகளில்
ஏழைபாய் ஏழைகளுக்குதவியாய் வெகுபாடுபட்டுழைத்து வந்தார். 1886-ம் வருஷத்தில்
மறுபடியும் அதிகாரிகளுக்கும் ஜனங்களுக்குமுண்டான சக்தரையில் இவர் சிறைப்பிடித்து

பி-மாசம் காவலிலிடப்பட்டார். ஆனாலும் இவர் ஒன்றிற்கும் அஞ்சாது பொதுவிஷயத் தில் மனம் களித்து பொதுக்கேழ்மையே பெரிதாகவுழைத்துவந்தார். இவர் “கொன்டி கொன் லில்” மெம்பராக வந்தபின், இவருடைய டிஸ்திரிக்ட்டில் ஏழைகளுக்கு வேண்டிய உதவியை யனுதுழைப்பதில் அதிக சிரத்தைபெடுத்து வந்தார். இவர் ஏழைக்கெளியவர் என்றும் ஏழைபங்காளியென்றும் ஜனங்கள் இவரைக் கொண்டாடி வந்தார்கள். பிறகு பார்லிமெ ந்து சபையில் மெம்பராக வந்து பல வருஷங்கள் அம்மகா சபையில் தன்னுடைய சாமர்த்தி யத்தைக் காட்டி ஏழைகளுக்குச் சகாயமாக விழைத்துவந்ததில், இவரைப் பீபால் கைவேலை செய்த உழைத்து முன்னுக்குவந்த அனேகர் இப்பொழுது பார்லிமெந்து சபையில் மெம்ப ர்களாக வர ஏற்பட்டு, இவர்கள் கணி பலப்படலாயிற்று. பலப்படவும் அக்கஷிக்கெல்லாம் தலைவராய் விளங்கிய இவர் புதிதாய் ஏற்பட்ட பீபால் கவர்ன்மெண்டில் ஸ்தானிகசபையுக்கித் தலைவராக மந்திராலோசனை சபையில் முதல்மந்திரி முதல் சீவர்களோடு கூடமிருந்து ஆ லோசனை சொல்லும் அந்தஸ்துப் பெற்றிருக்கிறார். இந்தப் பதவிக்கு வருமுன்னரே, மாகா னைத்துக்கு நமது அரசர், இவரைத் தமது சொந்த ஆலோசனை சபையில் (Privy Council) ஒரு மெம்பராகவிருக்க நியமித்துவந்தார். கைவேலை செய்துழைத்து கனம்பொருந்திய மந்திரி ஸ்தானத்துக்கு வந்த இவர், ஏதோ காட்டான், மோட்டாளாகவில்லாமல், ஸர்வகலாசாலையில் படித்துத் தேறிப் பரம்பரையாக இராஜதுரந்தரர்களாயிருந்த பிரபுக்கள் பிரபுக்கள் வமி சத்தில் பிறந்த பிரபுக்கள் வித்துவான்களுக்குச் சரியாக அந்தஸ்துவகித்து ஆலோசனை சொ ல்வதன்னியில், இவருடைய கொள்கைகளும் அபிப்பிராயங்களும் மூலத்துவங்களை யெட் டினவைகளாகவும், இரண்டு சொல்ல சாத்தியமில்லாதனவாகவுமிருக்கின்றன. உதாரண மாக, ஜனகேஷம் விர்த்தியைப்பற்றி இவர் ஆதிமுதல் கொண்டிருந்து இப்பொழுது பின்னும் அதை வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்கை மிகவும் மேலாகவும் உத்தமமாகவுமிருப்பது பின் வரும் அவர் அபிப்பிராயத்தால் விளங்கும். அவர் சொல்கிறார்:—

“மனுஷன் விர்த்திக்குவர முனிசிபாலிடிக்களாலும் சர்க்கராலும் தனதுதன்ய சுகசம்ப த்துக்கள் விர்த்தியாகமட்டும் செய்தால் போதாது என்பது ஆதிமுதல் நான் கொண்ட கொள் கையாயிருக்கிறது. இன்றைக்கும் அதை மாற்றமல் நாளிக்கும் அதுவே உண்மையாகக் கொ ள்ளத்தக்கது என்று கொண்டிருக்கிறேன். மனிதர்கள் சந்தர்ப்ப வசப்பட்டவர்களாயிருக் கிறார்கள். அப்படிக்கின்று சந்தர்ப்பங்கள் மனிதர் வசப்பட்டனவாகவும் அவர்கள் லீலா விரோதமாக உபயோகிக்கத்தக்கனவாகவுமிருக்க வேண்டியது கிடமம். மனுஷன் பிரத்தியேக த்தில் காமமோஹாதிதாபங்களை யடக்கி யுக்தானுசாரமாய் அவைகளை யனுபவிக்கப் பழக்க வேண்டியதவசியமாயிருப்பதுபோலவே, பொதுக்கேழ்மத்திலும் முனிசிபாலிடிக்கள் மூலமாகவு ம் சர்க்கார் உதவியினாலும், ஜனகேஷமத்துக்கடுத்த ராதன சாதகங்களை விர்த்திசெய்து வரு கையில், ஜனங்கள் தாமே தங்கள் சொந்த முயற்சியாலும் இஷ்டப்பிரயத்தனத்தாலும், சத்ருணசம்பந்தாலும், கர்மபலத்தியாகத்தாலும், தன்னடக்கத்தாலும் முன்னுக்கு வர முயற்சித்துழைக்குப்படி செய்யவேண்டியது அத்தவசியமாயிருக்கிறது—அதாவது அதி சார வரம்பும், உத்தியோகஸ்தர் கட்டுப்பாடும், குறைத்துவர, எங்கும் ஜனங்கள் தன்முயற் சியால் முன்னுக்குவர உதாரணங்காட்டி யுழைப்பவர்களாகவிருக்கவேண்டும். நாம் (ஆங்கி லேயர்) ஸ்தைத்திர முஷர்கள்; ஆகையால் ஜனங்கள் தன்னிச்சையாலும், தன்முயற்சியா

தும், ஸ்வசங்கல்பத்தாலும் (அனேக இக்கட்டுகளுக்குப்பட்டுழைக்கவேண்டியிருப்பினும்) எவ்வளவோ முன்னுக்குவரலமென்பதையுரை உணர்த்தவேண்டும். பழுவிர்பூக்ககத்தை யே நாடி நவனிருத்தி யொன்றிலே மனமுன்றி சட்டிட்ட கட்டுப்பாடுகளெல்லாம் அதற்கு னுகூலமாக அமைந்து ஸ்வசிந்தையுள் ஸ்வமுயற்சியும் அதிகமாக வேண்டியிராமல், யந்திரம் போல்தட்டாநரும் இராஜாங்க ஏற்பாடு அடையப்பெற்ற ஜனாமுகத்தைவிட, ஸ்வசிந்தையும் ஸ்வமுயற்சியும்பொருந்திய ஸ்வாதந்திர ஜனங்களமைக்க ஜனசமூகம் சீக்கிரத்தில் மேன்மையடைந்து முன்னுக்குவரக் காரணமாகும். மனுஷன் வயிறு வளர்க்கவேண்டோ பிறந்தவனல்ல, வயிற்றுப்பாட்டோடு அவன் புத்திசித்தம் விர்த்திபடைந்து அறிவு விர்த்தியடையப் பாடுபட்டுழைப்பது மிகவும் அவசியமாயிருக்கிறது. உண்டு கொழுத்த காளைகள் நிறைந்த ஜனசமூகம் சிவலானதல்ல. அஹம்மிருத்தி, பரமேஸ்வ இவைகளால் ஸ்வாதம் விருத்தியும் ஸ்வ சிஷ்யமாட்டமும் பொருந்திய உயிதர்கள் இருக்கும் ஜனசமூகமே விர்த்தியடைந்து முன்னுக்கு வருமென்பது என்னுடைய சித்தாந்தம். ஆகையால் ஐகவரிய விர்த்தியால் உண்டுடுத்து வங்கி சுகித்து மிருகப்பிராயமாய் வளரும் ஜனங்களைவிட, கஷ்ட ஜீவனம்செய்து, இஷ்டவிருத்தியை நாமும் ஜனங்கள் மிருத்திருப்பதே நாட்டுக்கு நன்மையாய்ப்பதாம் என்று அவர்தம் அபிப்பிராயத்தைக் கூறியிருக்கிறார். இஷ்டவிருத்தியென்றால் “கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோல” மென்று திரிவதில்லை. திருமூலர் திருமந்திரோபதேசத்தில் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி, “இஷ்டவிருத்தி” முதிர்ந்தால் அதுவே “சாளுகு” மாம்.

“கொட்டுக்குந்தாலிரண்டேயிரண்டுக்குங்
கொட்டுக்குந்தாலிக்கும்பாரைவலிதென்பர்”
கொட்டுக்குந்தாலிக்கும்பாரைக்குமுன்றுக்கும்
மிஷ்டம்வலிதென்பரிசனருளே.”

PSYCHIC CURE—A TALE OF THE TIMES.

ஆத்ம வைத்தியம்—ஒரு உண்மையான கதை.

(By Sri Balasundarum)

“தாயேவோழைதயவடைகந்தரி
நாயேனைபாலைநயமுடன் கூடியே
வாயேனுனக்குள் அவயியாதென்னென்று
மாயேநீமறைந்துபின் காலைய்தோ தின்.”

“யாரங்கே? கதையை இடிக்கிறா?”

“நான்தான்! கதையைத் திறவுங்கள்.”

“அந்த ‘நான்தான்’ யார்தெரியவேண்டுமே.”

“அதுதான் நான் என்கிறேனே!”

“அந்த அகக்நாயப்பெய்தான் யார் என்று கேட்கிறேன்.”

“இங்கே பெய்யுமில்லை, பிசாகுமில்லை! கதையைத் திறக்கவேண்டும்.”

“பேர் சொன்னால் நான் கதவுதிறக்கும்.”

“தன்பேரைத்தானே சொல்லாமா?”

“பேர், ஊர் தெரியாமல் உன்னை விடாமா?”

“அப்பா; உங்கள் தகப்பருர் இல்லையே!”

“இருக்கிறார்! பேர் சொன்னால்தான் இனி பதில் சொல்வேன்!”

“இதேதடா இது! சங்கடமாயிருக்கிறது!”

“சங்கடமாயிருந்தால் இருக்கட்டும்! பா தகமில்லை.”

“அவசர காரியமாக அசுவாரிசுருந்து ஒருவர் வந்திருக்கிறார் என்று சொல் அப்பா!”

“எந்த ஊரிலிருந்து யார் வந்திருக்கிறாரென்று சொன்னால்தான் மேல் பேசுவேன்.”

“நான்தான் சாஸ்திரிகள்.”

“சாஸ்திரிகள் என்றால்! பேர் என்ன?”

(தனக்குள்) “அடபாவமே! இவன் விடமாட்டான் பேரிலிருக்கிறது!” (உறக்க) “நான் தான் குப்பா சாஸ்திரி.”

“எந்த ஊர்?”

“பேர் சொன்னால் உங்கப்பாவுக்குத் தெரியும்.”

“அதெல்லாமில்லை; ஊரும் சொல்லவேண்டும்.”

“குக்குடபூரம் குப்பா சாஸ்திரிகள் வந்திருக்கிறார்! அவசரமாகப் பார்க்கவேண்டுமென்கிறாரென்று சொல்.”

“இதற்கு எத்தனை நாழிகை! இத்தனை கேள்விபா! இதற்குள் ஒரு கேஸ் விசாரணை செய்து முடிந்தாயிருக்குமே!”

(தனக்குள்) “இங்கிலீஷ் படித்த பிள்ளைகள் இப்படித்தான் ஒன்றிருக்க ஒன்று நினைத்து வில்லங்கம் விளைக்கிறதுகள்! தன்பேரைத்தானே சொல்லக்கூடாதென்கிற சாஸ்திர சம்பிரதாயம் அறியாமல் இப்படி விஷமவாந்தைகள் பேசினால் என்ன செய்கிறது!”

ததவைத் திறக்கவந்த பைபன் இதைக்கேட்டு, “பேரார் சொல்லாமல் அகால வேளையில் பிசாசாட்டமாக வந்து கதவையடித்தால் என்ன செய்கிறது!” என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டு கதவைத் திறந்தான்.

ததவைத்திறக்கவும் சாஸ்திரிகள் உள்ளே புகப், பிள்ளையாண்டான் இங்கிலீஷ் தோஷணை படி சாஸ்திரிகளை உபாசித்ததைத் தன் உள்ளேயிட்டுக்கொண்டுபோய் நாற்காலி கொடுத்து உட்கார் சொன்னான்.

சாஸ்திரிகள் தான் உட்காரக்கூட்டின நான்காவியைத் திரும்பியும் பார்க்காமல் முற்றத்திலேறக்கி நின்றுகொண்டு “காலலம்பக் கொஞ்சம் ஜலம் கொடுத்தால் உபகாரமாயிருக்குமா?” என்றார்.

பிள்ளையாண்டான் இங்கிலீஷ் படித்துத் தேறினவனுதலால் அதிதிகளுக்கு அர்க்கிய பார்த்திய ஆசமனிய உபசாரங்கள் செய்கிற பூர்வ சம்பிரதாயத்தை மறந்தே போய்விட்டான். இளம்பிராயத்தில் அவன் தகப்பனார் பூர்விக சம்பிரதாயங்களைப் பரம்பரை வழக்கமாக அப்பியிடுத்து வரவேண்டுமென்று பன்முறை பன்னப்பன்னிச் சொல்லிப் போதித்து வந்தாராயினும், பட்டணம்பேய் பி. ஏ. பரிசைக் கொடுக்கும் வரையில் படித்த பையன் அதையெல்லாம் அடிபோடு மறந்துவிட்டான். சாஸ்திரிகள் வாய்விட்டுக் கேட்கவே பூர்வசம்பிரதாயம் ஞாபகத்துக்கு வர அவருக்கு வேண்டியபடி வேதோக்த உபசாரங்களெல்லாம் செய்தான்.

குக்குடபூரம் குப்பாசாஸ்திரியார் தான் நிறந்து வளர்ந்த அத்தியயனம் செய்த ஊரில் வைதிகப் பிழைப்புக்கு வழிபிழிந்திப்போக, அந்தப் பக்கங்களிலிருந்து பட்டணம் வந்து படித்து பெரிய வேலைகளிளமிர்து கனமும் தனமும் மிகுந்த “பெரிய மனுஷர்கள்” சிலரையிடுத்து அவர்களுக்கு உபாத்தியாயத்துக்குத் தக்கவைதிகர்கள் கிடைப்பதருமையாயிருப்பதைக்கேட்டு ஒரு பெரியமனுஷர் வீட்டுக்குக் குடும்பப் புரோகிதராக (வாத்தியாராக) பட்டணம் வந்து சேர்ந்தார்.

வாத்தியார் பட்டணம்வந்து புதிதில் புரோகிதவேலை ஸ்ராவாகவிலையால் கனம்பொருத்திய கனகசேபசர் வீட்டிலுத்தானை சாப்பிட்டுக்கொண்டு புரோகிதத்தொழிலோடு கடைக்குப்போய் காய்கறி வாங்கி வருதல், உக்கிரான விசாரணை முதலிய கிருக்கிருத்திய காரியங்களை வீட்டு எஜமானிக்குப்பட்டு பேற்போட்டு நடத்திவந்தார், குடும்பப்புரோகிதரும் வீட்டுக்கார்பாரியும்கிய குக்குடபூரம் குப்பாசாஸ்திரியாருடைய யோக்கியதையும் வைதிகசாபர்த்தியமும் மற்றுமுள்ள பெரிய குடும்பங்களுக்குத் தெரியவரவே, அந்தந்த வீட்டு எஜமனினின் சிபார்சின்பேரில் இவர் எவ்வந்து பெரியமனுஷன் குடும்பத்துக்குப் புரோகிதராகும் பங்கியம்

பெற்றார். பட்டணவாசகங்களில் போதிப்பை யுள்ளவையெனினும் சிறாமணிகள் நிறைப் பது அருமைபுகளால் பெரிப மனுஷர்கள் கங்கையெடுத்தவர்க ளையெனினும் விவேக சம்பவங்கள் சொத்தி ஆதரித்துக் கை தூக்கிவிடுவது வறுக்கம். குப்பாசாத்திரி யார் கௌண்டிமெம்பர் களும்வெறுத்திய கைகசப்போம்பர் வீட்டில் சிவகாமம்செய்து கிம்பழுகி விசேஷத்தையும், சூரகுடபுத் திலிருக்கையின் "கனம்" களையின் அத்தியய னம் பன்னிசு விசேஷத்தையும் அவதிகத் திற் போல் வெளிகேதத்திலும் தேர்த்தவானார். பெரிப மனுஷர்கள் வீட்டில் புரோதத் தைப் பார்த்தல் பதாபகாரம். இவ்விடத்து யில் வேதத்துக்கும் வேதபுத்தியுக்கும் முன் தீர்ப்பு மாகமயின் மகிதா சித்தி களின் பரப்பவாயவா பத்திசுத்தகை முத லிப சத்தியுணர்ச்சுக்கு தாவிவாங்கடா, க ளங்கிர போக்கத்தால் அவர்களைச் சர்துன் டிப்பிற்கும் பெருந்தி வேதத்திற்கும் அது க்கடிக்கப்பட்டி வறுகியிருப்பனன்றி, புக் கரித்து அதில் பக்தி சிந்தனைகொட்டாமல்.

சூரியன், சீசாமன், இந்திரன், அர்விமுத ளாகப் தேவதைகளுடைய வந்தானத்தை கௌண்டி, சேர்டிரி, சந்திரி, ரயின் முத லிப தந்தாராகாகிக் தேவதைகள் வந்தித்துக் கொண்டிவிட்டபடியால், முறிகண்ட தேவ தைகளுக்குத் திருந்தியாக நமது முன்னோர் கள் வற்படுத்திப் வேதமத்திற்க்கை இக்கா லத்திற்குத் தக்கபடி பிற்சண்ட தேவதைக ளைத் திருத்திசெய்யும்படி தந்தியாய் மாற்றி உபயோகிக்கவேண்டும். உள்வாடி உச்சிகா ளத்தில் செய்யவேண்டிய கர்மங்களை, இந்த ரயின் தேவதைகளுக்குத் திருத்தியுண்டாரு ம்படி உதயகாலத்தில் செய்துவைக்க வேண்டி பகோகூட, அதற்கு உபாயமும் தர்பசாய் திர சம்மதமும் உட ஆராய்தல்பார்த்து, லிப ரவால் சம்ஸ்கிருதம் வார்த்திருக்கப் செலுத் தில் திராயம்சொல்லி ஆதாரம் கூற்றொன் னால் உடனே கூற கித்தயாக யிருக்கவேண் டும். சரலத்து வசனங்களின் கூர்ந்தித் தைக் கிடுகிடுது ஆத்திரத்தினால் விசேஷ செய் ம ஐயவாளுக்கு அவகாசமில்லா ஆரி ட்டுபவாஸ்தில்லாததால், கசகத்திபர் கத்த ண்டாடக்காமனுயின், சந்திர திப்பராய் திசுசொல் படித்து வக்தெய் கிடுகிடுது

யும் செய்யவாராய்ந்தால், வேதமத்திரை க்கை யொப்பதுத் திருப்பினுமும் சிறப்ப இடங் கிடுகிடுகுபாக்கையால், கௌண்டிப வரகக் கைக்கொண்டு, கைத்தொழுதிபர் கத்தின் உத்தியாய ஐயவாஸ்திப் புரண திருத்திசெய் வதன்றி, வர் வந்தியபுருஷ ம சகப்பத் திவ த்தைப்பற்றி ஐயவான் மனப்பூரித்தார் போ குப்படியும் செய்துவிலவார். இவ்வாஸ்தின் அரம்பமுடைய தாவனவொ ன்நிப்பர்த்துக் கொண்டிபுத்த வந்தியபுருக்கு இய்திசு மாக ஐயவாஸ்தைய கிருபாக்கடர்க்குமும் கௌத்தகிட்டான் அப்பும் அவத்குத் குறை, ஒன்றுமின்றி, கார்த்திபர் போட் டிமே போகம். அவரவக் கொண்டிப் பட்டும்பிட்டு இறுத்த வறுகிடுக்கையர் எட்ட பம்பியம் உதயிபுரிந்தல், கௌண்டிபர் தேவசொலத்தால் லிபவாஸ்திக்கு அளர் சிறப்பதற்குச் சட்டபெய்யுதவிழிவத் தக்கவாஸார். இவ்வாஸ்தின் வந்தியபுரு ளாகிக் கவிப்பத்தெய் ஆதரித்து வந்த அம்பாய், இப்பொழுது அவருடைய பன் னிறாஸ்தித்துக்குப் பத்திசுத்திற்கும் ஒன்று வாய் அருகி அவரை உள்வாடி குறு ஸ்தானத் தில் வைத்து ஆதரித்துவா என்னவாய். கனக்கு புருஷம் சீசாடக்காய், வந்தியபு ரும் ஐயபுத்தின் என்னவாய் அடக்க ஒடுக்க மரியாதையோடு கடத்துகொண்டெயோ அப் பவறு ஹுட திட ஆர்ப்பாடத்தோடு அம்பா ஸ்டத்தின் தன் கௌரவ சிபத்தியத்தை (சூரு அதிகாரத்தை) கூடட்டுவர். இந்த நிலைமைத்து ஒது பெரியமனுஷாஸ்ப்போல் ஸாறு பெரியமனுஷான் வீட்டிப்பெயராதியமும் அமர்ந்தவிட்டான் வந்தியபுருக்கு விபாழ பகவான் கௌண்டிபவாஸ்தின், டதவாஸ்து சொன்னான். வந்தியபர் முன் போல் சீசா திபத் தின்வகொண்டு உச்சிகாஸ வர்ப்பக் கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. தாயத்தி கூட கிடுகிடுது வேததீயங்கன் என்னவோ தடைப்பட்டுப்போவதால், இனி பத்திபேதாய் இருந்தால் இவ்விடக் கை யிபமயின் முன்பொழுகக் கார்த்தியி ல்கை. இந்த அபாயக்கித்தாய்வுத் திரை யாஸ்திபத்தகையும் ஒது வந்தியபவாஸ்தி எக்கிணகையர் தன் வேதகப்பிக்கை வந்த துறந்த வேதப்பெய்துத வந்தியபவாஸ்தி வந்தியபுருக் கிட்டிபிணகை அகத்திவ

த்திரத்தைத் தொட்டுப்பிடித்துப் பரிகாரத்
கோடு செய்து மேல்யஞ்ஞங்களும் செய்து
நினைவு வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று
சுகவராஜன்கு அசரீரியாகப் பிறந்து மனதில்
தொன்மிகிட்டது. பட்டனம் வந்து வேதம்
பிரதிஷ்டிதனாகிய கோஷம்போக ஊழைத்
முர்போய் யாகயஜ்ஞங்கள் செய்து நிறைவு
பெற்றுக்கொண்டு பத்திரசேமதராயவந்து
சின்யவர்க்கங்களின் மேல்மத்திற்காகப் பட்ட
னத்திலே வாசஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற
காரணம் சங்கற்பம் உதிக்கவும், அம்மாமார்
கள் சிராச்சினாலும் ஜயவாசிகள் அனுகூலத்
தினாலும் யாகயஜ்ஞங்கள் செய்து நிறைவுபெ
ற்றுக் கொள்ளுங்கரளவும் அதையொட்டித்
தானே கிட்டியிருக்கிறது.

பட்டனத்திற்கு பச்சைப்பழு ஸ்திதியில்
வந்த வைதிகன் லெளகிகக்குறியிகள் கூட்
டித்தங்கித் கொட்டுண்டு, பச்சைப்பழு நிலை
மையிலிருந்து கொட்டுக்குறியியாகமாயும்
நிச்சர விசேஷத்தை ஒருவாய் அமைபுங்
குறையுமாகப் பொதுவில் சொன்னோம். குக்
குடபுரம் குப்பாசஸ்திரிகள் குட்டிசஸ்திரி
யாய் வந்து கொட்டுக்குறியியாம் நிசுதநர்
நிலைக்கு வரும்படியாயிருந்த இனியையான
சத்திப்பத்தில் திரவென்று தாரதேதத்
தக்குத் துதுபோகும்படியான ஒரு அபூர்வ
ரத்தர்ப்பம் மேரிட்டது.

அந்த சத்தர்ப்பத்தை யொட்டியே அவர்
வண்டியிலும் ராசிலுமாக பெருகுதரம் பிரபா
னம் செய்து, சாரி நிலைகளெல்லாம் கால்
தடைபாடிக் கடந்து, பொதுபாடையடிவாரத்தி
லுள்ள பரபவிகாசத்துக்குடிலுள்ள “அகஸ்
நிப்பா”யானனும் ஊருக்கு அந்தர்ப்பத்திரி
யில் வந்து சேர்ந்து, முதலாராம் எப்போ
கிடியப்போகிறதென்று காத்துக்கொண்டிரு
ந்து, விடிய ஜாமத்துக்கே குளியையும்
பார்க்காமல், அல்லாருக்குச் சர்ப்பத்திரிசாடியப்
பண்ணிப்பரித்தமாம் ஒரு மலைபகுதியில்
புண் பரபவிகைகளோடு சேகசுகிரமரம் நிற
வந்தனம் செய்து சத்தி ஜபங்கூர் முடித்துக்
கொண்டு தலைநில் சபவேண்டி. மடிசஞ்சியும்
கையில் நீர்த்தரபத்திரப் ஸ்காலிக்கொப்பும்.
நிலங்க அகஸ்திரியம் சோதிமதி அவர்
விட்டடைத்திழைப்பிடித்து ஆனால் பொருக்
காமல் “திருப், திரம்” என்று சத்தவையிடித்
து, அப்பொழுது முன் கட்டிவிட்டிருந்த

சோதிமதிஜயர் குமாரன் ஓதுமதிநாதன்,
பி. ஏ. வரையில்படித்துக் கோவைராஜாவுக்
காக கிராமத்துக்கு வந்திருந்தான், இங்கி
லிஷ் மோஸ்தர்ப்படி பேர் ஊர் கொல்காமல்
பரிச்சயம் தெரிதிறனால் பரிச்சய நிராச்சி
யதை குமாரத்தவனைப்போதல் அந்தர் என்
தைத்துக்கொண்டு தாஸ்நிரிகைத் தெருவா
சலில் மிறுத்தி மட்டையடி அடித்து, மண்
டகப்படிசெய்து உள்ளே விட்டான்.

* * *

சாஸ்திரிகள் வந்திருக்கிற செய்தியறிந்து,
புஜாக்களத்தில் அந்தஜகம் பூஜை செய்து
அகமுதல் அப்படியே நிஷ்டையிலிருந்த
சோதமதி ஜயர், நிஷ்டை கலைத்தான், வெளி
யே வந்து சாஸ்திரிகளை ஆசார உபாராமக
வந்தித்தகரத்து யோகசேஷமங்கலப்பற்றி வி
சாரிக்கலானார். சோதிமதி ஜயர் அந்தர்ப்பத்
தில் ஆதம்பூஜையும் பவிர்ப்புதத்தில் உபாச
னமுதையுமனுசரிப்பவராலும் வெளிக்கு
லெளகிக நிலைத்தோடு லெளகிக தர்மத்
தையனுசரிப்பவராகவே காட்டிவருவதன் தி
தல்லுடைப அந்தர்ப்பாவத்தை யாகுமரியை
காட்டுவதில்லை. இவருக்கு ஒரு பெரியவர்
அனுத்தர்ப்பம் விடைத்து முகல் உபாஸனை
பலம் அதிகமாகி, ஜேஷபகாரம் செய்து
அருள்நிலை மேலிவெளிடுமென்கிற எண்ணம்
உதிக்கலாயிற்று. சமஸ்கிருதத்தில் வதோ
கொஞ்ரம் விராரம் செய்தவராதலாலும்,
இங்கிலிஷ் படித்து முன்னுக்குவந்தவர்கள்
வினைக விசேஷத்தாலும், பூர்வ சம்பிரதாயம்
களில் சம்பிரதாயம் இரண்டையும் ஆற்றி
வாந்து வலஞ்சரிப்ப உண்மையையு அனுசரி
ப்பதில் சார்பர்த்தியம் பெற்று விளங்கினார்.

குக்குடபுரம் குப்பாசஸ்திரிக்கு இவரு
டைய சிகேகம் கிடைக்கவும் இவரிடத்திலு
ள்ள விசேஷங்கள் ஒருவாய் தெரிவரவா
ரின, வாத்சிபர் முதலிய பரிச்சயம் சே
ப்துகொண்டு, சிகேக பாவத்தில் அவருண்
மையை யுணர்ந்துகொண்டு, யாழும்மியால்
அந்தர்ப்பகரபுள்ள ஒரு - சில்ய பானத்தில்
அவரிடத்திலுள்ள வித்தை விசேஷத்தை
ஒருவாய் கிரகித்தவர யத்தனித்து வந்தார்.
குப்பாடிருக்கையில் சோதிமதி ஜயர், வதோ
சோதிமதிசாரம் செப்திருப்பபையுணர்ந்து,
தான் பல பெரிட குரீர்ப்பங்களுக்குப் புதோ
லியிகம் வளக்குப்படியாவலாய்விட்டபடி

பால், ஜாதகம் பார்த்தல், சோதிடம் சொல்லல் முதலிய இவைபுத் சிறிது கழற்சிறுத்தால் நன் சொல்வாக்கு அதிக விச்சியாகுமென்று ணர்ந்து சிறிது சோதி விசாரமும் செய்ய ஆரம்பித்தார். இப்படியாக அகஸ்தியார்பார் சோதிபதி ஐயருக்கும் குஞ்சுடையும் குப்பாஸ்திரிகளுக்கும் பரஸ்பரம் சித்தகவராவும் ஆனது யொட்டி. கெளுத்திய இந்ர பாவங்களும் உறவும் உண்டாகவாயிற்று.

* * *

அகஸ்தியார்பார் சோதிபதி ஐயரும் பூக் குடபுரம் குப்பாசாரந்திரிகளும் ஒருவரைப் பொருவர் கண்டு குரவளப்பிரகாரம் கொண்டு கொண்டிருக்கையில், இதை வாதிப்பவர்கள் மெல்லென அளங்கோவியிட்டு கழுகி கற்றுடன் "மேனோவான்" என்கிறபுறப்புகளினத்திலேயே சிறிதுதொடும் பட்டணம் வந்திருந்தால் அவர்களுக்குக் காட்டவேண்டிய காணிகள் சிலவற்றையும் காட்டிக் கொல்லவேண்டிய விஷயங்களையும் பிரத்தியஷாப்பிரபாணமாகவிட யுளரும்படி கூட்டிக் காட்டுகின்றார்.

சாபக்கால வேளையில் சமுத்திரக்கரைக்காலியைப் பாருங்கள். ஆங்கிலேயர்கள், ஸ்திரி புருஷர் சமேகமாக (ஸ்வஸ்திரியினும் அந்திய ஸ்திரியாகவிருந்தால் சல்லப சம்பாஷணை சந்தோஷம் ஜஸ்தி) வகையில் வைகோர்ந்து ஆனந்தமாய்ப் பேசிக்கொண்டு போகிறார்கள். சிறுவர்களோ கண்ணில் ஐடி கிளையடுகிறார்கள். கிடபுருஷர்களும் ஸ்திரிகளும் ஜலத்தில் தூரத்தில் உட்கார்த்துகொண்டிருக்க, சமுத்திர தோஷத்தில் நங்கள் சந்தோஷ சல்லப சம்பாஷணை கொஷம் புழக்க, அச்சமிட்டு ஆனந்தமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆதனமாகச் சார்த்தியான இளமடத்தைகள், தங்கம் புருஷர் சொல்லிக்கு இரண்டு சொல்லமட்டாமலும், அவர்களோடு லெளிப்பறப்படுவதிலுள் மேலேழும் ஸ்ரீஜனைய அடக்கமட்டாமலும், அவர்கள் நாயகர் பேரினும் ஆனசயானது அவர்களை முன்னுக்கிழுக்க, ஸ்ரீஜனையின்னுக்கிழுக்க, இவ்விரண்டிற்கும் நிலையுட்பட்டவர்களாகத் தொக்கவாடிக்கொண்டு பேரவதை அவர்கள் கண்ட, யுடட, பாவனை, புன்முதுவான், காணம், அச்சம், துணிக் எல்லாம் கூடிக்கொட்டிக்கிட்டுத் தேகிப்பன்

றுவதுபொல் அவர்களை வுழிபில் பேசுகிறவர் களும் பார்த்ததெசயிக்குப்படிச் சொன்னதும் பாருங்கள். பட்டணத்திலேயே குறந்து வளர்ந்த படித்துக்கேறிச் சுட்டம்மக்களும் குழ் பஸ்களிலும் கணிகமாய்ப் போய்க் பிழம்புகொ இளமடத்தர்கள் சிவர் அச்சமிட்டு உச்சித பாவனை முகத்தில் விளங்க குறிவைத்த நங்கள் தந்தை, சகோதரர், கணவர் இவர்களுடன் கடைபடிக்கிற அழகவரும் பாருங்கள். இவர்களைத் தோட்டில் போய்க் கொண்டு வண்டுகளிலிருந்துகொண்டு கண்டுகொண்டிருக்கிறேன். காரணமாகத்தான் காரணமாகத் தாழ்ந்திருக்கிற பாவனையும் பாருங்கள். அந்த அந்த அப்பான் குறந்து வளையுமிடத்தில் கடைபடித்து காகரிகமாய் அந்த பிட்டுனி மட்டகார்த்து கித்திரப் பதையிப்பால் காரண வளவ்வதைப் பாருங்கள். அந்த அந்த பிழம்புகளில் இரண்டு மேட்டிகளும் 8-10க் குழந்தைகளும் உட்கார்த்து போவதைப் பாருங்கள். இந்த இத்த வண்டுகளில் குருமொட்டி உயர்ந்தபுடலையிட்டு நிறந்த அணிபுண்டு, வெண்தர மருமம் இத்த உடம்புபாய், ஏன்னை பார்வையாய்த் தாவி வுழிந்து கொண்டு முப்பதைப் பாருங்கள். இப்படியின்னும் பார்க்கவேண்டிய காட்டிக்கொண்டனம் கண்டின் அஸ்தமனவேளையில் அவரவர்கள் கிடபொய்க் கொத்தும், மெதுவாய்ச் சுத்தடிசெய்யாமல் பாய்களினானத்திலிருந்தபடி எழுப்பி, பூக்கல்லிதோட்டு, தேனும்பெட்டை, தக்காய்க்கம், காமாப்பூர் முதலான இடக்களினும் பெண்களாக்கின் போட்டக்களின் கிதை, கிளம்புலகையும், அந்த பெண்களாக்களின் வதிப்புகளின் முன்போல் எல்லாம் கொண்டுக்கொருகையிலிட்டு, வெள்ளைக்காரர்களைப்போல் வசிக்கக் கற்றுக்கொண்ட இவ்விஷயத்தைய பாரி உத்திராகவஸ்தர்கள், பெரியவாஸ்திகள், சிப்பாபாஸ்திகள், பட்டிகள், தென்னலிப் பெய்ப்பர்கள், பெரிய துட்டிகள், வக்கீல்கள், பரிசீலிக்கள் முதலிய சகோதர தனவான்கள் தங்கள் குடியே சகிதமாய் வசிப்பதைப் பாருங்கள். இவர்களைப்போல் வண்டி குதிரை வாய்க்கங்கள் கொடுத்தார்கள். புருஷர்கள் பெரும் தேத்தியும், பண்டமும் பண்டமும் சம்பதித்தவர்கள் கொண்டுக்கொண்டு சுட்டக்களினும் கூடி

பேசி வினாயக ஷிவராதிர்படையப் பர்க்கிருந்
கள். ஷத்திகள் குடும்ப காரியங்களைப்பார்த்துப்
புருஷர் வரவை யெதிர்பார்த்து நகை
ந்த முகமும் கிரித்த உதமோய் வாசல்முகட்
டில் வண்டியரவம் கேட்கவும் தங்கள் பர்த்
நாவை எதிர்தொண்டமுதலுபசரிக்கக் கா
ந்திருக்கிறார்கள். இதோ டுஷ்யகவிமாதந்தி
கிருந்தடி. சிமே குனிந்து பாருங்கள். இது
தான்கனாட்பொருத்திய கெவன்விலி மெம்பர்
கனகசபேசய்யர் பெங்களா. அதோ பின்
கட்டிகிருந்து தாழ்வாரத்தின் வழிபாக முன்
கட்டுக்குப் போகிறோ அவர்தான் ஐய்யர
வான் தம்புத்தி. எல்லவது அடக்கம், என்
னவது பொறுமை! நானம், மடம், அச்சம்,
பயிர்ப்பு என்னும் ஸ்திரீகதைகள் காலும்
அந்தம்மாவிடம்பொருத்தி விளங்குகிற அதி
சயத்தைப் பாருங்கள். ஐயவான் கா
லில் கல்லு குத்தினால் அது அந்தம்பாருக்
கும் கண்ணிலுறுத்தினாற்போல் பரிவ். அவ
ருடைய சேமத்தையுடைய அந்தம்மா
வேறு நகையும் காடியியார். கனம், தன
ம், சம்பத்து, குலம், கனம், சீர்த்தி, எல்லாம்
பொருத்தியும் பகவான் புத்திரபாகியமென்
காமாட்டிமலிக்கனில்லை. அந்த பத்திரதா
திரோமணி தன் பதிகெடுகளுவடியில் அக்குறை
வையும்கூட கனனிக்காயல் தன் பதிகை தன்
குக்குறாமும், கனனும், துன்பத்தையும், பர்த்
காவுமென்று “தாபக்ருப்பின் காரம்” என
கிற முதுரைக்கையத்த தாம்பிராலும் அவ
ரிடத்து உள்ளன்புகளியத் தன் மாங்கல்யம்
ஒன்றி தனக்கு எல்லாம் பாகியமும் சம்பத்
தமென்று சிறுத்தியடைந்தவாசரிருக்கிற
மகிமை அருளுடைய முகத்தொலியில் தெரி
கிறது பாருங்கள். கட்டுக்குப்பொழுது அவர்
மனம் எவ்வளவு உற்சாகமாகுகிருக்க விரும்
பினாலும் தேகம் தளர்ந்து கோர்வுற்ற பூம்ப
தில் சித்தகாட்டியுயிர்த்த தனவா சடை
கட்டுக்கு. தன் பர்த்தாயுத்து வேண்டிய
கெடுகளைச் செய்யத் தனக்கு தேகசக்தியில்
கீழே பெண்பது அந்த அம்மாளுக்கு ஒரு
பெருங்குறா. பணத்தாலும் காசாலும் என்
னவையே செல்லத்தித் தரட்டு கைத்தீயம்,
இவ்வகிஷ்ணைத்தீயம், யூனிகிஷ்ணைத்தீயம்,
எல்லாம் பர்த்தார். ஒன்றிதும் குணப்படை
வில்லை. குக்குடபும் குப்பாசாஸ்திரிகள் குறி
ப்படியோகிராத வந்தியின் என்ன என்ன
யோ கிருந்தம்களும், சமாராஸ்திரிகளும், ஆய்

க்டிஷாமங்கலும் செய்யச்சொல்லி, எல்லா
வற்றையும் வேதிகாத்தமாகவும் சம்பிரமமாக
வும் செய்துவைத்தார். இந்தப் பூஜை கை
வேத்தியங்கனால் குப்பாசாஸ்திரிகள் தேக
மும் மனமும் பூரித்ததேபன்டி அம்மான்
தேகம் சிறிதேதனும் பூரிக்கவரவது பலப்பய
னவாகுதில்லை. குப்பாசாஸ்திரிகள் வந்ததும்
இது தேபவ குற்றமாதிரிக்குமென்று தெய்
வ ஆராதனைகள் என்னென்கவோ செய்யச்
சொல்லி செய்துவைத்தார். சாஸ்திரிகள்
சடங்குகள் செய்வதிலும் பஜனுகள் செய்வ
திலும் ச்ரேஷ்ணதம்வரையில் காசித்திருக்கிறார்.
கர்ம காண்டத்திலுள்ள மந்திரங்களைல்லாம்
அவருக்கு கெட்டுப்பாடம். ஆனால் ஆதம்
கான கிருத்தியினைமயால் கெடுப்பினை
போல் மந்திரங்களைச் சொல்லவும் சொல்லி
வைக்கவும் தெரியுமெயன்றி, “மனம் ஒரு
வழியாட்டது மந்திரம்” என்னும் மூத்தோர்
வாண்படி, மனதை ஒருவழிப்படுத்தி மந்
திரங்களை உள்வாபடி பிரயோகிக்கும் பர்தம்
அவருக்குத் தெரியாத, குப்பாசாஸ்திரிகள்
குக்குடபுத்திர பட்டத்துக்கு ஆராவைத்து
அது சிறைவையும்போலிருக்க சபயத்தில்,
இந்த அம்மாளுக்கு தேகபலம் குறைந்து
அசக்தம் அதிகமாகி ஆகாரம் செல்லாதம்
யின்றுபோகவே, சாஸ்திரிகளிடத்திலுண்டா
கிருத்த கம்யிக்கை கெட்டுப்போம் போலிருந்
தது. அம்மாளுக்கு கம்யிக்கை குறைந்த
தோ சாஸ்திரியாருக்கு வந்த யோசக்யெல்லாம்
கிரியோகமாயிரிம். அம்மான் தினம் “சாஸ்த்
திரிகளே, நீர் கோன்வபடிபெல்லாம் செய்
தும் இந்த தேய்வக்குற்றம் நீங்குகின்றபே
தேகம் வரவாய் பலம் குறைந்துவருகிறதே,
உமடாகும் சக்தியில்லை! ஆகாரமும் தன்கு
படியாய் வருகிறது! இனிமேல் என்ன செய்
கிறதென்று தோன்றவில்லை. காண் பின்னை
யினால் குறைவைக்கூடப் பெரிதாகப் பாரத்
டகிலில்லை. பர்த்தாவைகிட்டிப் பிரிவதைப்
பெரிணக்கவும் சகியென். இதற்கு சீக்கிர
த்தில் ஒரு வழி சொன்னகிட்டால், ஐயவோடு
சொல்லி வேறு வேதகாஸ்திரம் படிக்கத்
தேசிர்த்த நிகழ்ப்பெற்ற போம்மணாயயை
த்து இந்த தேய்வக்குற்றத்தை நீக்க வழிதேட
வேண்டியதுதான். உமடம் கம்யி மேதசம்
பொனைன்! இனிபும் காலதாமதம் செய்
தால் யோசம் வரும். என்ன சொல்கிறீர்?
இன்றைக்கு வெள்ளிக்கிறைம்! சுக்கிரவாரம்!

இன்னும் ஒருவாத்தில் நீர் இதற்கு ஒரு விமோசனம் தேடாவிடால், அடுத்த வெள்ளிக்கிழமைப் பூசைக்கு வேறு நீங்கள் தான் யாவனமுக்கனையம். இதுபற்றிச் செட்டி. இன்னமும் இப்படியே உம்மை கம்பிக்கொண்டிருந்தால் இவ்வசைத்த கிளிபொல் மோசம்போகவேண்டியதுதான். என் பர்த்தாவை விட்டுப் பிரிப தேரிவிடாமென்று நினைத்தாலும் எனக்குக் கொஞ்ச நஞ்சுமருக்கிற பிராணமும் ஒரீங்கிவிடுகிறது! நான் என்ன செய்வேன்!—என்று பொருழக்கவிட்டிரோ பாயில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கவர் அப்படியே மூர்க்கித்தப்போய்விட்டார். தாஸ்திரியாருக்குப் பிதி பலமாய்ப்பியடித்துவிட்டது. அங்கு மிங்கு மோடினார். வேலைக்காரப் பெண்களைக் கூப்பிட்டு மூர்க்கித்துக் களைத்தவருக்கு வேண்டிய உபசாரம் செய்து அந்த மமான் களைநீரச்செய்வது அவருக்குப் பெரிய விமோசனமாகப் போய்விட்டது.

* * *

“அம்மா! சீங்கன் இப்படி அதைரிமப் படக்கூடாது! ஸ்வாமி உங்களுடைய எண்ணத்துக்கு மாறு செய்யமாட்டார்! ‘மனம் போலிருக்கும் மாங்கலியம்’ என்பது பொய்யல்ல! ஆகையால் சீங்கன் தைரியத்தைக் கைவிடாமல் சுற்றுப் பெறுத்துக்கொண்டிருந்தால் இன்னம் ஒரு வாரத்துக்குள் நான் இதற்குத் தக்க பரிசாரம் தேடிக்கொண்டு வருகிறேன். அதுவரையில் சீங்கன் ஸ்வாமி விடத்திலுள்ள பத்தி குறைபாமலும் மனோதைரியத்தைக் கைவிடாமலுயர்நிலிருக்கவேண்டும். இந்த இடைவிடக்குமட்டும் குறைவன்றிரிவிருக்கிற படித்தில், நான் எத்தக்காரி மேரி வளம் வளர்த்தபாலானும் சரி சுற்றிய லேந்து, என் அம்மணியின் குறையை சீர்க்க வல்ல சித்தபுருஷரைக் கொன்றவருவென். பக்கிசெத்ததையும் மனோதைரியமும் குறைய விட்டால்!—என்ன என்ன செயதாலும் சரி! நான் ஏழைப் பிராமணன்; நாடிருக்கிற ஒழுக்கு!”

“ஆம்மா!—என்னால் ஒன்றும் ஆகாது! சத்தித்துவிட்டு சொல்ல இடங்கொடுத்தால் வேறு யாராலும் ஒன்றும் ஆகாது! இப்பொழுது மூர்க்கித்தது போல் மூர்க்கித்துப்போக இடம் கொடுக்கவே கூடாது. தைரியத்தைக் கைவிடாமல் ஸ்வாமிப்பின்பியல் பரந்தகற்போடிருந்தால், பகவான் ஒரு வாயி் காட்டுவார். இவ்வளவுதான் என் வார்த்தையில் கம்பிக்கையுண்டானால் ஒன்று சாயசாஸ்திரே நான் தக்க பெரியவர்களைத் தேடிக்கொண்டு போகப் புறப்படுகிறேன். பகவான் கிருபையால் இன்னம் ஒருவாத்தில் திரும்பிவருகிறேன். அதுவரையில் பத்திரிகை குறைபாமல் மனோதைரியத்தையும் கைவிடாமல் இருக்கவேண்டும். உத்தரவானுல் பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய யந்தனம் செய்ய இப்பொழுதே போகிறேன்” என்றார்.

அம்மான் வாத்தியாபை வதிட்டிப் பார்த்தார். பிரிசினது வாத்தியார்தானோ அல்லது நான் இட்ட தேவதையோ என்று சந்தேகிக்கும்படி பார்த்தார். “ஸ்வாமி! நான் இனிமையாக சதாயத்தை கம்பியிருக்கையில், நங்களைத் தேவதாஸ்ஸுமாதரப் பாரித்து நங்கனித்தப்படி, நடக்க சித்தபாயிருக்கிறேன். நான் களைப்பிடுப்படி வேளையில் ஏதாவது சிசகான வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் கூப்பித்தருளவேண்டும். சாபக்காலம் பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய செலவுக்கும் இதரச் செலவுகளுக்கும் வேண்டிய பொருளும் இதர கலாயங்களுள் சித்தபாயிருக்கும். நாய்கள் ஏதோ பரக்காசிராமல் இந்த ஏழையிடம் பூரணக் குறையைத் துப்பத்திரைதையோடு மேலுக்கவேண்டிய காரியங்களைப் பார்க்கவேண்டும்.”

“அப்படியே ஆகட்டும் அம்மணி! இதற்கு சீங்கன் சொல்லையும் வேண்டிய!” என்று எஸ்திரியர் மடிசுக்கு நாட்டை சட்டப்படிப்பட்டார்.

(இன்னும் வரும்)

பற்றி உங்களுக்குள்ளும் கம் வந்தனம், ஆனால் இப்பொழுது சொல்லவேண்டிய விஷயம் தானென்னவென்றுதான் அந்த ஜோதிபுரியானதுக்குடையதே பிரதாபவிஷ் ஜோதிபுரி ராஜாவாகிய தன் கிற்றாபனிக் கோமால் அவன் வியாதிவிலும் எழுந்திருக்கமாட்டாது படுத்திருக்கும். இத்தருணத்தில் கம்மை ஒரு பொருட்டாக மதியோடும் கம் தமையன் இறந்தபொருளில் கம் ராஜ்யம் கொடுக்கிறதற்கும் எந்திர நப்பு என்னத்தோடும், தன் தகப்பனிடத்திலிருந்து கம் தமையனார் பந்தாத்தில் ஐயித்த பாதி ராஜ்யத்தைத் திரும்பிப் பிடிக்கவிடலாமென்கிற பேராசைகொண்டி கம்போல் படைவெடுத்து வருவதாகப் பழமுறுத்திக் கடித்திகள் எழுதிக்கொண்டு வருகிறான். அதுவிஷயமாக நாம் இப்பொழுது ஜோதிபுரி ராஜனுக்கு ஸ்ரீமுகம் எழுதி கிருஷ்ணதாஸர் வருணமிசீரர் இவ்விருவா முலமாக அனுப்புகிறோம். அதில் எழுதிவருகிற விஷயம் என்னவெனில் கமக்கும் ஜோதிபுரிக்கும் உள்ள சிபந்திப்படி ஜோதிபுரி ராஜன் தன் பிரஜைகள் கமக்கு இரே: தமகப் பிரதாபவிஷ்வுக்கு ஒத்தகாச செய்வக்கூடாதென்று அவர்கட்கு ஆத்மரபிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான் என்பதே. ஆகையால் உங்களுக்குளையும் ஜோதிபுரிக்கு போய்: ஸ்ரீமுகத்தைக் கொடுத்து பதில் வாங்குவருமாடி ஆத்மரபிக்கிறோம். இது விஷயமாக நாம் விவரமாக எழுதிவருகிறதைத் தவிர வேறு சுபமரக யாதொரு ஏற்பாடும் செய்ய நாம் உங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை என்பதையும் அறிவிக்கன். எல்லா கோபாகிதா போய் வருங்கள்! நீங்கள் கம்மிடத்தில் வைத்திருக்கும் விக்வாசம் நீங்கள் பேரயித் திரும்பிவருகிற சீக்கிரத்தில் தெரியவேண்டும்!

வருணமிசீரர் :—இந்த விஷயத்திலும் மந்திரம் கிருஷ்ணர் எஷயத்தாலும் எங்கள் விக்வாசத்தைத் தெரியக்க வாத்திருக்க லோம்.

ராணு :—அதற்கு சந்தேகமில்லை, சேஷமாய் உபாயவாருங்கள்!

(ஒரு சேவகனைப்பாந்து) கமது ராணி அவர்களை அழைத்துவா!

(கிருஷ்ணதாசன், வருணமிசீரன், சேவகன் இம்மூவரும் போகிறார்கள்.)

என்னப்பா, ஸ்கந்தமணிநிம், என்ன சமசாரம்? ஏதோ விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருக்கின்றென்று சொன்னாயே என்ன? இத்தாஜ்யத்தில் நிபராவன விஷயத்தைப் பேசி வாயிழந்தவர்கள் கிடையாது. காரியகொடாது நீ வாய்திறந்து கேட்குப்படி. ஒது விஷயங்கட இருக்கிறதா? உன் தகையனாரிடத்தில் காரிருக்கிற விக்வாசத்திற்கு வாய்ப்புக்கு வையாவது உடன்குத் தயிர்வாறுது அல்லவா? உதயிபாரிருக்கமாட்டா - என்ன வேண்டும் சொல்!

வக்ஷமண :—மகராஜ, எனக்கு டில்லிக்குப் போக அய்விடத்து உத்தரவு விண்ணம்! நான் அய்விடத்து மருடபரிசேகத மருடாத் ஸைத்தகக்கண்டு கூறித்து வந்தனமணித்துப் போக வையாவது உடன்குத் தயிர்வாறுது சரியாகல்! என்னுடைய ஸ்கந்திப்பாதித்திகள் தடைபட்டுப்போகின்றன!

ராணு :—உன் தகையனாரிடத்தில் அனுமதி கேட்டுக்கொண்டாபோ? அவருன்ன சொல்கிறார்?

புலஸ்திய :—ஸ்வாம்! அவன் அதிகாரபரமத்துடன் என்னை உபத்திரவித்து என் அனுமதியைப் பிடுங்கிக் கொண்டான்! நானும் அவனுடைய சம்மதமென்கிற பந்திரத்தில் என் உத்தரவு எங்கே முத்தியையை அரை மனத்தாடு வைத்து விட்டேன்! (ராணி வருகிறாள்)

ராணு :—சுல்லவேகாவில் புறப்பட்டு வேயமாய் போய்! குந்தாய்!

வக்ஷமண :—எனது கமஸ்வாசங்களை அய்விடத்தில் அய்க்கிக்கப் பிரார்த்தித்தேன்! (என்று போய்விடுகிறாள்)

ராணு :—என்னருமை மருமகனே!

வேமசக் :—(கனக்குள்) அருமைபோய் வருமையா!

ராணு :—தேயுசந்திரா, என் குந்தாய்!

வேமசக் :—(கனக்குள்) மாயம் மருமகனே வைத்தது என்மம்—மேனே தெரியவில்லை (என்று பார்க்கிறாள்) அந்த உத்தரவு போனத்தான், வந்துவிட்டது கம்மியருக்கும்!

ராணி:—என்ன ஓரே மௌனமாயிருக்கிறாயே! எத்தனை நாளைக்கு ஹக்கம் கொண்டாடுகிறது இப்படி!

ஹேமசர்:—நானு கொண்டாடுகிறேன்! சுக ஹக்கங்கள் தாம் என்னை உறவு கொண்டாடுகின்றன (மெதுவாய்) தாங்கள் உறவு கொண்டாடுவதுபோல்!

(ஜோதிமஹால்) ராணி:—நான் சொல்வதைக் கேள் குமந்தாய்! இந்த அலங்கோல வஸ்திரங்களைத் தூரக்கழற்றிவை; நல்ல உடுப்புக்களைப் போட்டுக்கொண்டு பார்வைக்கு வசதிகளையாயிரு. எப்பொழுதும் குனிந்த நிலையாடு மண்ணிற் கலந்த தந்தையைத் தேவெதிர்ப்பவென்ன?

ஹேமசர்:—(தனக்குள்) “கண்ணிற்கலந்த” வென்று நீ சொல்லிய காலமெல்லாம் மாறியிட்டதோ?

ராணி:—உலகத்தில் சிலு என்பது சகஜ மௌனியாயோ? அலகிலுண்டாகட்டால் பாலோகத்துக்கு வேறுவழிதானே?

ஹேமசர்:—அது இவ்வளவு சகஜமாய்ப் போய்விட்டதே என்று தான் ஆச்சரியப்படுகிறேன் மா!

ராணி:—ஹக்கத்துக்கும் ஓரவவுண்டல்லவோ? அதைப்பற்றி இவ்வேஷக்களை மாற்றிச் சரியாய் நடந்துகொள்!

ஹேமசர்:—(தனக்குள்) ஹக்கத்துக்களவுண்டி, வெட்கங்கடந்த ஆரைக்குத்தானாவென்றில் (உரக்க) நான் வேஷமென்பதை யறிவேன்! கடைசியில் இதெல்லாம் வேஷமாகவா உங்களுக்குத் தென்றுகிறது! என்னுடைய பழைய வஸ்திரங்களையாவது, கண்ணிரையாவது முகத்தின் வாட்டத்தையாவது கண்டு என் ஹக்கத்தை ஊகிப்பது ஆகாத காரியம். ஏனெனில் நீங்கள் சொல்லுகிறபடி இவைகளெல்லாம் ஒருவர் அந்தாங்கத்தில் ஹக்கமில்லாமல் வெளியில் சீமற்போட்டுக் கொள்ளக்கூடிய வேஷங்கள் தான்! ஆனால் என் விஷயத்தில் இவைகளெல்லாம் நானுக்கெய்து கொள்ளாமல் என் மனவருத்தத்தினால் சானு அபயந்தனவென்று ஆறியீர்கள்!

ராணி:—உன் தகப்பனுரிடத்தில் நீ வைத்திருந்த பிறகு விகளாகத்திந்த நீ இப்

படியெல்லாம் நடந்து கொள்வது நியாயமே! ஆனால் உன் தகப்பனுருக்கு ஒரு தகப்பனுரிருக்கவில்லை? அதற்குமுன் அந்தத் தாத்தாவிற்கும் ஒரு தகப்பனுர் இருக்கவில்லை? அவர்களெல்லாம் கொஞ்ச கொஞ்சகாலம் ஹக்கத்துப் பிறகு தங்கள் காரியத்தைப் பார்க்க வில்லை? உனக்குமட்டும் இவ்வளவு பிடிவாதம் கூடுமா? ஹக்கத்தில் முழுக்கி எங்கிப் போவது மறு சந்திரிய தர்மத்துக்கழகல்லை! மேலும் அது ஈசுவரனுடைய சங்கல்பத்திற்கு விரோதமான மனதைக் காண்பிக்கிறது! நம்முடைய அற்பபுத்தியால் ஈசுவரனுடைய செயல்களை ஆழம்பார்க்கலாமா? கொஞ்சம் பேசுத்துப் பார்த்தால் நம்முடைய புத்திக்கே அது பிசகு என்று ஏற்படும்! குரவிகள் எப்பொழுதும் கட்டவுன் செயல்களுக்கு “ததாஸ்து”: என்று சொல்லுகிறவர்களைப்பொழிப வேறொன்றுமில்லை! ஆதலால் இரத்தபயனற்ற ஹக்கத்தை மறந்து இனிம்கும பிதருல்லாதத்தில் பங்கிப்பாய்! ஏனெனில் நமக்குப்பிறகு நிறைந்த ராஜ்யத்தை ஆளவேண்டிய புலரஜனெனாது உலகநிந்த விஷயம்! அப்படியே நாமும் உன் லிடத்தில் உன் பிதாவைக் காட்டிலும் பதின்மடங்கு அதிகமாகவே பிரதி வைத்திருக்கிறோம். ஆகையால் நீ காசிக்குப் போகாமல் நம் சபைக்களிகலமாக இங்கேயே யிருந்து நமக்கு வஸ்துகைபோதுதவியும் முதல் மந்திரிபோல் புத்தியும் சொல்வாய்! நீ ராஜகுமார சிங்காசாலையில் படிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் இன்னுமெதாவதிருந்தால் அதை போதிக்கத்தக்க விதவாஸ்களை இங்கேயே வரவழைத்து விடுவோம்! உனக்கு உபாத்தியாய ராமிருந்த ஹரிராஜலிங்கமும் இங்கே வந்திருக்கிறதாக்க கேள்வி. அவர் கல்லவிதவான்! அவரை வேண்டாமானால் இங்கேயே நிறுத்தி விடுவோம்!

ராணி:—அதற்காக நீ என்னைவிட்டுக் காசிக்குப் போகவேண்டாம்! உன் தாய் சொல்வதை உற்றுக்கேள்!

ஹேமசர்:—நீங்கள் சொல்லுகிறபடி என்னால் கூடுமானவகையில் நடக்கக் காத்திருக்கிறேன்.

ராணி:—இப்பொழுதுதான் நீ பேசுகிறது காதுக்கு மதுரமாயிருக்கிறது! எம் போ

வோம்மா, ஜோதி! ஜேமசுந்திரன் கம்பேன்
டுகோளுக்கு சம்பதித்த சந்தோஷத்துக்காக
12 ரீயங்கு வெடிகள் தீர்க்கச் சொல்லுவோம்!
இன்றைய கமதின் மித்திர பந்தங்களுக்குத்
தென்னை கல்ல கிருந்தலிப்போம்! வா!

(ஜேமசுந்திரனைத் தனிரன்வோரும்போய்
விடுகிறான்.)

ஜேமசு:—ஐயோ தெய்வம்! இந்த உலகு
குடி உடைவழிந்து உன்வங்களைத் தன்னி
யாய்ப் போகாதா? என் தற்கொலைசெய்யக்க
டாதென்று சொல்கின்றதும் எட்டங்களும்கூட
சொல்லுகின்றன! இதைன்ன! உலகம்என்ன
உபயோகமுற்றவாழ்க! என்ன வெட்டிப்பெக்
கி செய்கிறது, தாக்குகிறது, மறுபடி சாப்
பிடுகிறது, மறுபடி தாக்குகிறது; மிகுகிறி
ந்தால் பென்றி மிண்டுகளுக்கு உகை செய்கு
பொடுகிறது! பொழுது போகாவிட்டால் கல்ல
குடைகளுக்கு வாகனங்களிலேய்த் கொ
ண்டு, வந்ததற்கென்று, அங்கு சைபு கடு
தராய்ப் போய் வரவந்ததும் கொள்கிறும்பல்
படி விவரமின்றாத பிரதங்கங்கள் செய்கு
அபாதிமாயிருக்கும் ஆகாரத்தில் அந்நா
தக்கு அநேகம் ஆயிரம் சலனங்கள் உண்டி
பண் டுகிறது! ஒருவனுக்காவது தன்வேலைப
கதவளித்துக்கொண்டு சம்பாதித்தகத் தெரி
நிதிக்கீ! எனக்கு ஒருவேலையும் பிடிக்கவில்
லையே; மறுபின் செம்பக்கடியுமே வேலாக
இங்கொன்றையும் காணாது! பிரதங்களுந்
தும் மிகுங்களுக்கும் மத்தியில் குடியிருந்
தால் பனிதனுக்கு என்ன வேலை அகப்படுமே?
இதோ பார்; புருஷன் இறந்த மூன்று மாதக்
கிந்தன் இன்னொரு புருஷன் சம்பதித்துவி
ட்டான் இத்தானி! அவரிருந்தவடிவென்ன,
இவனுடைய அவலபண்ணென்ன, பங்கும்கூட
படுக்குமாயிருக்கிறதே! போதும் அவர் தீ
கவிடத்தில் எவ்வளவு பிரிமம் வைத்திருந்தார்,
இவன்மேல் காற்படிக்க சகியா! இவனு
டைய அந்தப்புரத்தில் குரீபன் கடுமையாய்ப்
பார்க்கவோடடாரே! ஐயோ அம்மா!—எந்தி
என்கிறபெயருக்கே சபலத்தம் எய்துந்
தமோ; நீ அவர் மேல்காப்பந்து சிறிந்துக்கொ
ண்டிருந்ததை மெல்லாம் கால்கிலைக்கடி
வைப்போ! நீ அழுதவண்ணிர் இன்னும்
உயர்வில்லையே! அந்தருண்மகன் மறுபி
கம், காக்கை குருவிபடவல்லவோ ஒரு குரு
த்துக்குவெறு ஜோடிவைத் தொடாத; ஆனால்

காக்கை குருவிவெல்லாம் ராஜாத்தெனவ
லின் அப்போய்ப்பட்ட மகாபுருஷனைத் தொட
டரிதரு இவனிடத்தில் உலகத்து எப்படியும
து மத்தத்தோ? எனக்கும் அந்தகனதற்கும்
குரபான் வணியத்திலாவது விவரிப்பாராக்கிரம
த்தியாவாது எவ்வளவு சம்பந்தசம்பந்த
முன்னோ அங்வளவுதான் என் தீர்ப்புதற்கும்
என்பிதாவதற்குமிருக்கிறது! இதென்னாம்
வகாஸத்திற்குடையாளம்வளம்! காணம் வ
வைத்திருக்க வழியில்லை, வழிதம் விழுக்க
மாட்டேனென்கிறது!

(தம்பிராஜனில், மார்க்கதோனன், நிருத்த
சேகன் முதலும் வருகிறார்கள்.)

ஸ்ரீராம:—யுபாசுதற்கு கம்பம்மா!

ஜேமசு:—கேதமோ, தங்களைப் பார்த்து—
யாரது, ஸ்ரீராமர் போகிறுக்கிறதே!

ஸ்ரீராம:—ஆம், தங்கள் வரியவந்தான்!

ஜேமசு:—அப்படிச் சொல்லக்கூடியவர்
ங்கள்! அந்தவார்த்தை காணலையே சொ
ல்லையடி!—இங்கேய்ப்பொழுது வந்தி
கள்? கடமாரங்கே! மார்க்கதோ?

மார்க்க:—கவரம்!

ஜேமசு:—கல்லதையா! உன்மேல்
லாம் பார்க்க சந்தோஷமாயிருக்கிறது—
ஆமாம், தங்கள் வரியவந்தான் எப்பொழு
து வந்தீர்கள்! கிட்டாசாலை உத்தியோகத்தை
கிட்டிவிட்டார்களா என்ன? அக்காதி தங்க
ளுக்கு அருதமான சிற்பர்கள் கிடக்கவில்
லையா?

ஸ்ரீராம:—தங்களைத் தன்மீதுக்கும் கிரி
த்து என்னுள் கடிய உதவி செய்யாததென!

ஜேமசு:—என்ன கிங்குட என்னால்
பரிதாபம் செய்கிறீர்கள்! ராஜா அந்தக்
குடைய—மகன் விவாகத்தைப் பார்த்தார்
பிரதகாந்திரிகள்—போதும்!

ஸ்ரீராம:—ஆம்! அதற்கென்னசெய்கிறது!
விவாகமும் இந்த சமயத்தில் கிடைக்காத
படி சம்பவித்தது!

ஜேமசு:—எத்தனைவர்திறை! “செட்
டாப்” அழுத்தித் தள்ளுவல்லையா? நீதற்கு
கிரியைக்குக்கூட பிதகித்த கவரங்கள்
மிகுதிவித்ததில் அவன் வின்பு சாதக
ஒரு விவாகத்தைம்கூட முடித்துக்கொள்ள

வது எவ்வளவு நலம்! உபசயனத்துக்கென்று பந்தல் போட்டால், அதே பந்தலில் நகுந்த பெண்குழந்தை அகப்பட்டால் அப்படியே வயதுக்கு ஒரு விவாகத்தையும் முடிக்காமல், அதற்காக வேறு பந்தல் போட்டுக்கொண்டிருப்பார்களா? இயோ அப்பா! இவைகளை யெல்லாம் கண்ணால் பாராது எங்கேயாவது ஒடிப்போய்விட்டாலும் நலம்!—ஐயோ அப்பா, என் தந்தை முகம் எனக்கெதிரில் நிற்கிறாற்போலிருக்கிறது!

ஹிரா :—எங்கே, எங்கே?

ஹேமசன் :—இல்லை, என் மனதில் தோன்றி வருகிறது என்று சொன்னேன்?

ஹிரா :—நானும் அவரை ஒருதடவை பார்த்திருக்கிறேன்! அவர் ஒரு உத்தம புருஷன்.

ஹேமசன் :—இனி அவரைப்போல் கிடைக்குமா என்ன?

ஹிரா :—நேற்றிரவுகூட நான் அவரைப் பார்த்தாற்போலிருக்கிறது!

ஹேமசன் :—பார்த்தீர்களா! யாரை? எப்போ?

ஹிரா :—தங்கள் பிதாவை.

ஹேமசன் :—என் பிதாவையா!

ஹிரா :—அவசரப்பாடேயுங்கள்! நான் சொல்லுகை முற்றிலும் சுவனமாய்க் கேளுங்கள்! இந்த இவ்விருவரையும் வேண்டுமானாலும் சாஷிக்குக் கேட்டுப்பாருங்கள்.

ஹேமசன் :—அப்பறம், மேலே!

ஹிரா :—இந்த மார்க்கசேனன், பிருகத் சேனன் இவ்விருவரும் இரவில் அண்மையாகவரையில் காவல் நிற்கையில், இரண்டிரள் மருகியில் திடீரென்று தங்கள் தந்தையின் உருவம் அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படவே, அவர்கள் நடுங்கி ஒன்றும் பேசாமட்டாது தண்ணீராய் உருகிப் போய்விட்டார்கள்! உடை, உருவம், அங்கம் அடையாளம் எல்லாம் தங்கள் தந்தையைப்போலவே இருந்ததோடுகூட சாஷத்தரித்து ஆபுதபாணிபாக இவர்களுக்கு ஒரு கஷ்டரத்தல் சேறது! இத்தரகவ்யத்தை இவர்கள் என்னிடத்தில் சொல்லவே நானும் முன்னாலது இவை இவர்களைவருகடவே காலநிற்குது பார்த்தேன்; அவர்கள் சொன்னதில் ஒரு அசுபரங்கூட.

பிசகாமல் அப்படியே எனக்கும் தென்பட்டது—தங்கள் பிதாவை நான் பார்த்ததில்லைபா என்ன?—இவ்விரு கைகளுக்கும்ருக்கும் வித்தியாசங்கூட இல்லை அப்பிருவதற்கும் தங்கள் தந்தைக்கும்!

ஹேமசன் :—இதெல்லாம் எங்கே நடந்தது?

ஹிரா :—நமதரண்பனைவாசல் தாழ்வாராஸ்தான்.

ஹேமசன் :—தாங்கள் அருவிடத்தில் ஒன்றாம் பேசவில்லையா?

ஹிரா :—சுவாமி, நானும் பேசிப் பார்த்தேன்! ஆனால் அது ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை—ஒருசமயத்தில்தான் ஏதோ சொல்ல வாயெப்பாதுபோலிருந்தது! ஆனால் உடனே கோழி கவவே அது திடீரென்று மறைந்துவிட்டது.

ஹேமசன் :—இது மிகவும் அதிசயமாயிருக்கிறதே!

ஹிரா :—ஆனாலும் அவ்னளவும் உண்மையே! இதைத் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பது எங்கள் கடமையென்று சோன்றினமையால் அப்படியே சொல்லிவிட்டோம்.

ஹேமசன் :—அதெல்லாம் சரிதான், ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்! ஆனாலும் என் மனது என்னவோ தத்தலிக்கிறதே; இன்றிரவு காவலுண்டா?

மார்க்க, }
பிருகத். } —உண்டு சுவாமி!

ஹேமசன் :—ஆபுதபாணிபாகவா வருகிறாது?

மார்க்க, }
பிருகத். } —அப்படிதான் வருகிறது சுவாமி!

ஹேமசன் :—பாதாதி கேசபரியந்தம் கவசத்தோடா?

மார்க்க, }
பிருகத். } —உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரை பிருகத். } மில் கவசத்தரித்தபடியே!

ஹேமசன் :—அப்படியானால் அதன் முகம் தெரியவில்லையா?

ஹிரா :—அதன் முகமுடிபட்டும் தூக்கப்பட்டிருந்தது!

ஹேமசகீ:—முகம் அதிக உக்கிரமாக இருந்ததோ?

ஹிரா:—முகத்தில் வியசனம் மேலிட்டிருந்ததென்பதென்பது கோபம் அதிகமாகத் தெரியவில்லை!

ஹேமசகீ:—முகம் சிவந்திருந்ததா வெளுத்திருந்ததா?

ஹிரா:—மிக வெளுத்திருந்தது!

ஹேமசகீ:—உங்களை உற்றுப்பார்த்ததா?

ஹிரா:—நன்றாய்ப் பார்த்தது!

ஹேமசகீ:—நானங்கொண்டபோலேனே!

ஹிரா:—இருந்தால் அதிக ஆச்சரியப்பட்டிருப்பீர்கள்.

ஹேமசகீ:—அதற்கு சந்தேகமென்ன! வெகு நேரமிருந்ததோ?

ஹிரா:—சுமார் ஒரு மூலு என்னுடைய நேரம் இருந்தது.

மார்க்க:—இன்னும் அதிக நேரமிருக்கிறதா?

ஹிரா:—நான் பார்த்தபோது அதற்கு மேலிருந்தது!

ஹேமசகீ:—தாடியில் நடை தோன்றியிருந்ததல்லவா?

ஹிரா:—நான் அவரை உயிரோடு பார்த்தபோதிருந்ததுபோலவே கருப்பும் வெளுப்பும் கலந்திருந்தது.

ஹேமசகீ:—இன்றிரவு நானும் அங்கே வருகிறேன். இருந்தால் இன்றைக்கும் வந்தானாம் வரும்.

---(*)---

(இன்னும் வரும்.)

SITA—A TALE OF HINDU DOMESTIC LIFE.

சீதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை.

(அதிகாரம். 8-வது)

கல்யாணத்தின் விமரிசையைப்பற்றி என் சொல்லவேண்டியது அவசியமில்லை. சேஷமார் வீட்டுக்கல்யாணம் அந்த காட்டுக்கே ஒவ்வொருவருக்கும் ஊர்முழுவதும் கல்யாணம்போல் பிசுக்கியது. கல்யாணத்தின் ஆடம்பரமும் கூட்டமும் ஒரு மாதத்திற்கு முன்னேயே ஆடம்பரித்தவிட்ட தென்றால் கல்யாணத்தின் விமரிசையை சொல்லவும் வேண்டுகோ. அந்த ஊரின் கற்றுக் கொடுத்தவன் ஒருவர் வீட்டிலாவது அடம்பரப்புகையே கிடை

ஹிரா:—விக்கையாம் வரும்.

ஹேமசகீ:—என் பிதாவைப்போல் வரும் பசுத்தில், பாரிசை பிரத்திபலமாக வந்து பசுத்தென்குன்று நடுத்தாறும், நான் அத னோடு பேசியே திருவேன்! இதுவரையில் இவ்வியைத்தைய யாருக்கும் வெளியிடாதிருக்கிறேன்! இனிமேலும் அப்படியே வைத்திருக்கிறேன்! இன்றிரவு நடக்கும் விஷயங்களும் அப்படியே ரகசியமாகிருக்கட்டும். உங்கள் அன்புக்கு நான் தகுந்தபடி மனவரம்பு மரியாதை ரெப்பேன்! நடப்பதை கம்மா பார்த்துக்கொண்டிருக்கன். பாரோடும் போய்டும் வேண்டாம். கல்லது, போய் வாரும் கன்; நான் இன்றிரவு இரண்டாவது இரவுத் தில் உங்களை அண்ப்பனை வசூலில் பார்த்திருக்கிறேன்.

மூவரும்:—தாங்கள் சித்தப்படி செய்வக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஹேமசகீ:—கல்லது நண்பர்களோ! (ஹேம சகீதரன் தவிர மற்ற மூவரும் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்.)

என் தந்தையாவது, அபுதபாணிவரகத் தோற்றவாவது! இதில் ஏதோ மோசமிருக்கிறது! இன்னும் இருட்டிலிக்கிறேன்! முன்னமே சொன்னேனல்லவா, இதெல்லாம் கல்லகாலத்துக் கடைபாட்டமல்லவென்று! இருட்டுகிறவரை கம்மா இருக்கவேண்டியது நான். எவ்வளவுதான் பதைத்தாலும் தானே உன்மை ஒருநான் வெளியாகுகிறேன். (போய்க்கொண்டிருக்கிறான்.)

(இன்னும் வரும்.)

ஒருவருக்கும் பூலோகத்தில் இருப்பதாகவே தெரியாது. அது தேவலோகமோ என்னமோவென்று கூடுதலாகியுள்ளார்கள். நாகசக்தி, 2-ஐதை. பாண்டுவாந்தியத்தில், 2-ஐதை. சதிர, 2-ஐதை, இப்படி சேஷ்யயர் ஐதை ஐதையாகத் தருவித்திருந்தார். கல்யாணத்தன்று சிங்கமே எல்லாரும் ஸ்ராவம் செய்வதிட்டு விரதம்செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். விரதம் முடிந்தவுடனே கல்யாணம் விட்டிருக்கதைச்சப்பட்டு கல்யாணத்திற்கு செய்யவேண்டியவைகளை நாரியும்சென்னலாம் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பூரிவிசாகன் இவ்விடப்படி அவன் மனைவி அவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தான். கல்யாணத்திற்கு வேண்டிய ஆரம்பங்கள் செய்யலாமாவிடத்து புரோகிதர்கள் நாராயணசாஸ்திரிகளாகச் சேட்சுவம் நாராயணசாஸ்திரிகள் சேஷ்யயர் விட்டு மனைவி, தன் ஒருவனைக் கூப்பிட்டு அவன் காசோடு எதோ சமச்சாரம் சொன்னார். அவன் பேய் சேஷ்யயர் காசோடு சொன்னான். சேஷ்யயர் உடனே வெங்கிடாம சாஸ்திரிகளைக் கூப்பிட்டு நாராயணசாஸ்திரிகளையும் தனித்து உட்காணவைத்துக்கொண்டு என்ன வெங்கிடாமா வாசெத்கணை விஷயமாய் நான் எதாவது உறுதி சொன்னேனா என்று. வெங்கிடாமுமூதிரி தாங்கள் கூருதி ஒன்றும் சொல்லவில்லை என் நாராயணசாஸ்திரிகள் வாசெத்கணை இரண்டாயிரம் சேட்பாரென்றேன். தாங்கள் அந்தக் கண்ணை பார்த்துக்கொள்வோம் என்று சொன்னார்கள்.

நாராயணசாஸ்திரி—வெங்கிடாமா நீ உன் கிட்டம் கண்டித்து சொல்லவில்லையா? இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைந்தால் சம்மதிக்காட்டேனென்று சொல்லவில்லையா.

சேஷ்யயர்.—வெங்கிடாமா நீ பெரியவனாக இருந்து பொய் சொல்லலாமா. நான் அப்போதே வாசெத்கணை சமச்சாரம் கூடாதென்று சொல்லவில்லையா.

வெங்கிடாமசாஸ்திரி—ஆன்னா என் பேரில் கோபித்துக்கொள்வதில் என்ன விசேஷம். நீங்கள் அப்போது இவ்வளவு கண்டிப்பாய் சொல்லவில்லை.

சேஷ்யயர்.—அட்ட கல்யாணம் நீன்றுபோனால் போகிறது. நீ வார்த்தை இப்படி புட்டலாய் சொல்லக்கூடாது.

இதற்குள் வந்தியார் ஒருவர் சேஷ்யயரிடம் வந்து ஆன்னா லக்ஷணம் வந்துவிட்டதே. எதிர்த்து நின்றபடியிலிருந்து, சேஷ்யயர் கோபத்தோடு சூய்யத்தையார் பந்தம் எதிர்த்து ஆனால் துதித்து நீ உடது வாய்ப்பதைப்பாடும் கல்யாணம் சேஷ்யயரால் உடது வாய்ப்பு உடதுவாய்ப்புக்கேட்பின்னார். இத்தருகில் முழுவிதம் பின்புதாய் நாராயணசாஸ்திரிகள் வாசெத்கணையிலுள்ள சேஷ்யயன் கட்டக்கூடியவருக்கு சொல்லிவிட்டாகென்று பாய்வுது. எல்லாரும் இத்த மேடிக்கையார்

க்க எக கூட்டம் கூடிவிட்டார்கள். இதற்குள் வெங்கிடாமசாஸ்திரிகள் மற்ற இருவர்களும் தகராறு செய்துகொண்டிருக்கும் சமயத்தில் மென்சா காமே சுவாய்யரிடம் போய் கலந்து கொண்டார். காமே சுவாய்யர் கிரம்பவும் பயத்தவர். வெங்கிடாம சாஸ்திரிகள் அவரிடம்போய் நாராயணசாஸ்திரிகள் சொம்பவும் பொல்லாதவரென்றும் அவர் அவமானத்தைக்கூடப் பாராமல் கல்யாணத்தை நிறுத்திவிடுவாரென்றும் பிதரு கலத்ததற்கு நாவாசெய்துவிடுவாரென்றும் ஆனால் தன்னிடத்தில் சேஷ்யயர் வசதெகணை கொடுப்பதாக ஆதிபினேயை ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனம் சொன்னார். காமேசுவாய்யர் இதைக்கேட்டு பயந்துகொண்டு உடனே சேஷ்யயரையும் நாராயணசாஸ்திரிகளையும் கூட்டிவரச்சொன்னார். அவர்கள் வந்ததும் காபே சுவாய்யர் நாராயணசாஸ்திரிகளைப்பார்த்து என்ன ஆயாவான் கலகர்ப்பண்ண இதுதானா சமயம் என்று.

நாராயணசாஸ்திரி—ஐயா எனக்கு இந்த சம்பத்தம் இல்லாவிட்டால் போகிறது ஊர்முழுவதும் சிரிக்கும்படி செய்துவிட்டீர்களே. சேஷ்யயர் கல்யாணப்பத்தல் 2000-ரூபா தருகிறேன் என்று சொன்னதிலுளும் கல்யாணச்செலவும் தருகிறேன் என்றதனாலும்சானே நான் சம்மதித்தேன்.

சேஷ்யயர்—ஐயா இப்போ இரண்டாயிரம் ரூபாய் மட்டும்கொள்ளீர்கள்; அதற்குள் உங்கள் செலவும் சேர்த்துகொண்டீர்களா—என்று நான் அப்படிப்பேசுவதில்லை அப்படிச் கொடுக்கமுடியாது கல்யாணம் என்று நீதினால் பாடக்கூடவில்லை.

காமேசுவாய்யர்—என்ன சேஷா என்பதற்குமில்லை ஒப்புக்கொண்டதாகத்தான் வெங்கிடாமன்கூடச்சொல்லுகிறேன்.

சேஷ்யயர்—வெங்கிடாமன் பின்னே மாப்பிள்ளைக்குச் சொல்லாமல் யாருக்குச் சொல்லபோகிறான் வெங்கிடாரு ஓணன் சாதி. காமேசுவாய்யர் சேஷ்யயரைக் கூப்பிட்டு அந்த சமயத்தில் கல்யாணத்தை சிறுத்தவது சத்த அடியானமென்றும் மாப்பிள்ளை பெண்ணைத்தொட்டுபெண் ஓடாமெனையில் உட்கார்த்திருந்து வேறு பின்னேயொரு உட்காணப்படுத கிசவும் அவமானம் என்றும் சொல்லி சேஷ்யயருக்கு உபதேசம் செய்தார்.

சேஷ்யயர் தன்மனை சொல்லி தப்பமுடியாமல் சம்மதித்தார். பிதரு காமேசுவாய்யர் நாராயணசாஸ்திரிகளைக் கூப்பிட்டு அயாவான் இப்போது 2000-ரூபாய்க்கு என் உறுதியை எப்புகள் நான் கல்யாணசாஷ்டையே நீங்கள் கையுக்குப் போகும்போது தத்துவித்தேன் என்னார். நாராயணசாஸ்திரிகள் அந்தல்லாமமுடியாது; வெண்டாமனால் எனக்கு இப்போது விடுக்காய் கொடுங்கள். இல்லாவிட்டால் நானாக புதப்பட்டுப்போகிறேன் என்று. கண்டியில் சிவர்த்ததியங்கம் செய்து கபட நாராயணசாஸ்திரி வெங்கிடாமசாஸ்திரியின் உறுதியின்பேரில்

முதல்தாரம் ஸ்ரீ கிருபாபாய் ஸத்தியகாதன் இம்மனிஷில் நன்றாகப் படித்தவர். அவர் எழுதிய கமலா, சகுனா என்னும் இம்மனிஷில் கிரந்தங்கள் எல்லாவரையும் கொண்டாடப் பட்டன. அவர் இறத்தின் டாக்டர் ஸத்தியகாதன் மிஸ்டர் கிருஷ்ணம்மாவின் புத்திரியும் யுனிவர்ஸிடி வித்திபாபட்டம்பெற்றப் பிரதம சிலராய் விளங்கினவருமான மிஸ்கமலரத்தம் எம். ஏ. அவர்களை விவாகம்செய்துகொண்டார். இவர் கடந்தவரும் “இந்தியன் ஸ்கேல்ஸ் மாகாசின்” என்னும் புத்திரிகை இந்தியாவெங்கும் பரவிப் புரம்பெற்று விளங்குவதாயிருக்கிறது. இந்த அம்மணிக்கு இப்படி தெனர்ப்பாக்கியம் கெர்ந்ததைப் பற்றி மிகவும் கிசனிக்கிறோம். இவருக்கு இரண்டு குழந்தைகள் இருக்கின்றன. இவருக்கு கெர்ந்த ஆறுத்துபனா அக்குழந்தைகளினிடத்தம் கொறுத்துச் சகித்துக் கொண்டு, அவர்களுக்குத் தாயும் தகப்பனும் தானையாகி அக்குழந்தைகளை வளர்த்து முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதில் தன்பொறுமை சாமர்த்தியமெல்லாம் கூட்டியுழைப்பா என்று என்னுகிறோம். இவருக்கு கெர்ந்த அக்கத்தில் நாமும் கூடிக்கலந்த அனுதாபசுந்தையால் இவர் அபுரை நம் துயராவகித்து வருந்தலானோம்.

—(*)—

பண்டிதகடேச சாஸ்திரியார்.

“வயிற்றுக்கு சாதத்தைப்போட்டு வாசலிலுப்பினைன், பிரஜைகூயற்றுப் பிணையாய் விட்டுக்கு வந்தான். அது தான் தெரியும் எனக்கு.” இந்த ஒரு விசனத்தில் இவருடைய அந்திய சரித்திரமெல்லாம் எழுதி முடிந்தாய்விட்டது.

தற்பாலுர் 11௩ இராத்திரி சாப்பட்டுவிட்டுக் கொழிதுக்குப் போனவர் திரும்பி வருவதில், மிண்டோடிவந்த குகினை நாகுக்

கிழிவிழந்து மண்டையில் அடிபட்டு உடனே பிரஜைகூயற்றவராக, வீட்டுக்குத் தாக்கவந்து வேண்டிய சிறுநைதன் செத்துப்பாந்து அம் பரிசுக்காமல் மறுதான் உதயத்தில் பிரஜைன் கூட்டை விட்டுப்பிரிய சிவையுதயம்பெற்றார். இவர் இப்படி திடெனென்று போனதில் கமலா பிரானலும் பாதி போய்விட்டது. உலகத்தில் ஜனங்கள் பலபலகிதமாக விரும்பார்கள். ஆனால் கற்றுணங்க நெல்லாம் கெர்ந்தவமந்த காதலங்க போர்க்பிரான சத்புருஷர், ஸம்ஸாரத்திலிருந்து கெண்டும் தாமரையிலேயில் தன்னைப் போல் ஒட்டியும் ஒட்டாது, சுத்துக்கங்கையெல்லாம் சமமாகப்பாவித்து, ஓபாமலெழியாமலு வழிப்பதும், சசுவாசங்கல்பத்தை முன்னிட்டு என்ன கெர்ந்தாலும் உன்னங் தரும் பாயல் சமன்வயத்தாராய், “நீனதயானு” வாய், எதையும் கல்விருகயத் தோரி கூகித்து உற்சாகத்தையிர்த்தாது பொறுமைக்கிடையிருந்துவழித்துவருவதும், கல்லார் பொல்லார் எல்லாருக்கும் கல்லவாகவிரிந்து வருவதுமாகிப் இந்த சத்குணங்கள் பொருந்திய புண்ணிய புருஷன் இவரைப்போல் வேறொவரைக்கண்டதில்லை. இவரோடு கலந்து பழகிய 15-வருஷங்களில் ஒரு நடவையாவது இவர் நலங்குலைது சினுய்க்கிப் பிணங்கிவிருக்கக்கண்டதில்லை. இக்காலத்தில் இங்கிலிஷ்படித்தவர்கள் அவரவர் வந்தியோகவெலைகளைச்செய்துமுடித்தால் அதுவே பொருங்கா ரியமென்றிருப்பது வழக்கம். இவரோ, எவ்வளவு கடினமாக னர்க்கார் போவகத்திருந்துவழித்தாலும், இவரில் எட்டுமணி வரைமிறுஷத்தாக் கடைத்தவராயினும் விரிவத்து ன்கானம் செய்து போஜனம் படிக்காரானல், புனர்தன்மமெடுத்ததுபோல் னக்கம்பெனிட்டி கதைகளுரை, கெர்ந்தவருபொழுவதில் இவருக்குமும் வேண்டியிருந்து ஒருமணி, இன்னும் மணிக்கு கத்தியைப் போயர். இவ்வளவு அழகத்தும் சித்தநாட்டியும் குடியாது மிகுந்தசாகமும் பக்கித்து னக்க

கமதுகலைவேல்” என்பதற்கு உதாரணமாக விரிந்து வந்தார். “சம்சாரம் பெருத்தவாரா யேனம்” (இவருக்கு ஆணும் பெண்ணுமாக 11-குழந்தைகள்) ஹிருதயத்தில் பெத்தம் ஓட்டாதபடி துவயமபயிரிந்து திருவருளைச் சந்தித்தவந்தார். “வாசா விவதார்தம்” பேசுகிறது இவருக்குப் பிடிக்காது. நடந்தையி லேபே இவருடைய குணத்தையும் மனத்தையும் கண்டு கொண்டாடவேண்டும். இவரை யெல்லாரும் கொண்டாடினாலும், இவருடைய உத்தம குணத்தை யுள்ள படியறிந்துணர்ந்து மனத்து சேமித்தவர் வெகு சிலரேயாவார். இவர்களில் முதன்மை பெற்றவர் இவருடைய இல்லறம் சிறக்க இவருக்கு வாழ்க்கைத்துலையாயிருந்த தர்ம பத்ரியேயாம். ஸ்ரீகுருஷ்ண பகவான் திருவாயில் “தன்னை நம்பினாற்பே தான் மேன்மேலும் பரிசேதிப்பதாகவும், தேகமெயாத்மாவென்றிருப்பவர்களை இலகுனில் விட்டுவிடுவதாகவும்” சொல்லியிருக்கிறபடி, “தீனதயானு”வுக்கு ஏற்ற தர்மபத்ரியாகவிரிந்த அந்த அம்மணியை பார்த்தசாரதி இப்படி அபாரரோதனை செய்தது ஆச்சரியகரத்தக்கதானாலும், ஸ்புடமிட்ட பொன், நெருப்புத் தாக்கத் தாக்கப் பிரகாசிப்பதுபோல், அந்தம்மணியின் குணம் இவ்வளவு அபார சோதனையிலும் தன் ஜோதி மங்காது பிரகாசித்தது ஆச்சரியத்திலு மாச்சரியமே. இப்படி நிரூபித்து நேர்ந்த அபாரமான ஆபத்திலும் அந்தம்மணி தன் தேய்வாக்கியும் உள் நம்பிக்கையும் குன்றாது, மன்னிதனையும், தன்னடைக்கத்தையும் கைவிடாது கடைசுவரையில் தன் செய்யவேண்டிய பதிகெட்டுகையில் சிமிதும் குறையாது, அந்தப் பிரதம் கிரானன் சகித்யாயிருந்தால் எப்படி நடந்து கொண்டவரோ அப்படிப்பே அப்படியே ஆர்வமும் குறையாது அபாக்கியங்கள் எல்லாம் இரமபபு நடக்கப் பார்த்ததன்நி, பாசைகட்டிப் பந்தத்தை வெக்க ரோகையிலும், அதன் கண்ணித் திறந்து தன் கண்ணிலுள்ள

புருஷனை அர்கண்ணில் பார்த்த “என்னம்பா, என் கண்ணை, நீ போய் வருக்கையா” என்று அன்பு ஸ்ரீக்க ஆர்வம் நிறைந்த குறையில் கொண்டதோர் சொல்லும், நடந்து கொண்டதோர் நடையும் பாவனையும், அவரைப் பார்த்திருந்த நமக்கு அவர் மண்ணில் பிறந்த பெண்தானோ அல்லது பெண்வேஷம் தரித்து நடிக்கும் சுவரியேதானோ வென்று பிரமிக்கும்படி நேரிட்டது. அச்சற்குப்பின் என்ன நினைத்தாலும் அந்த நிமிஷத்தில் அவரை சுவரியேயென்று நம்பி ஹிருதய ஸ்ரீவமாய் அவரிருந்ததிக்கு நோக்கி மாலிகைமாய் நமஸ்கரிக்காமலிருக்க நம்மால் முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட பதவிரதா சீரோ மணிகள் குர்ப்பையில் கிடக்கும் மாணிக்கம் போல், நாடோடிகளாய்த் திரியும் பெண்கள் “நடுவே யவநரித்து நிரூபித்து மறுஷ ஜன்மம் தாக்கமாட்டாத ஆபத்து சம்பத்துகள் நேர்ந்தபொழுது “யின்னாலொளி” போல், “மண்ணிலொளியாய்” “மணக்கொர் யினக்காய்” “கண்ணிப் பாவைபோல்கணவற்கிணைந்த” நங்கைகளாய் விளங்குதால் தான் ஆரிய தர்மம் அடியோடு மறைந்து போகாது நம்முள் அறிந்துமறியாமல் ஒங்கி வளர்ந்து பிரகாசிக்கிறது. இவர் சரித்திரத்தை வாசிக்க விரும்புவோர் இவர் எழுதிப் “தினதயானு” சரித்திரத்தை வாங்கி வாசிக்கக் கடவர்கள். இச்சமயம் மேலெழுத நமக்கு என்ன மோடவில்லை.

—(*)—

எஸ். ஏ. ஸ்வாமிகாந்தையர்.

தென்னாற்காடு ஜில்லா சிதம்பரத்தில் ஸ்ப் இஞ்சினியர்களிருந்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். ஏ. ஸ்வாமிகாந்தையர் பி. லி. இ., அவர்கள், ஏதோகாரியமா வெகிழ்ச்சிபற்றித் திரும்பியருகையில் குதிரையிரண்டோட, வண்டியிலிருந்தனர் பன்புமயாகக்கிழ்ந்துருக்க நிலையில் அடிப்பட்டு உடனே மூர்ச்சியாகிப் போய்விட்ட

டார். அவரை அப்படியே விட்டுவிட்டுக் கொ
ணர்ந்து வேண்டிய சிவர்கைகள் கொண்டும்
படுகாயப்பட்டிருந்த அவர் பிரதேசத்தைத் திரும்
பாயவே ஒருநாளிற்குத் து பாலைசுரம் பாதி
யடைந்தாரென்று கெட்கமிகவும் விளிக்
கிறோம் இவர் புத்திரிகள் இருவரில் லா
பெண்ணுக்கு விவாகம் சித்தாயாகி இன்
னொரு பெண்ணுக்கு சித்தமாயாகப் பேச்சு
தட்டுகொண்டிருக்கையில் அதேகாரியமாக
அவசரமடைந்திருப்பி வந்தவர், ஹரிபில்
இந்தக் கதையைடைந்து, தானென்று கினைக்கத்
தெய்வமொன்று பினைத்து எண்பதுக்குச்சா
ன்றாய் சிவலோகமடைந்தார். வருடைய பத்
திரிக்கும் குழந்தைகளுக்கும் கிடை என்று கே
ந்த இந்த அபராதனைக்கத்தில் நாம் பூர்ணை
தரப்புகொண்டிருந்துவந்தவதோ அங்களுக்கு
சுசுவரன் இந்தத் தந்தைக்கும்வல்லமை
யளிப்பாரென்று பிரபந்திக்கிறோம்.

— (()) —

NOTICE OF BOOKS.

புஸ்தகம் குறிப்பு.

1. *A Tamil Prose Reader. Price 6sh.*

தமிழ் வாசகம் வீலை-ஞ 4-8-0

தமிழ் நாட்டினுடையதெனத் தமிழ் கந்துத்
தமிழர்மாவம், தலைக்கேறித் தவியுணர்வையே
மேற்றிப் போற்றித்தொழும் வாசகனேனெனிட
டடாசுட்டி. பூரேப் பூரேப் அவர்கள், 70-வய
தக்கு, மேலாகியும் இத்தியாவத்குமரும், ஆங்கி
லேய உத்தமேயவன், தற்குரும், மற்றவர்க்கும்,
இத்தேவத்தில் வதற்கும், தமிழ் பாவகதைய
வந்தில் அநியும்பொருட்டு அனைக வாசக
ந்தொரு, இவர்க்கும்கொரு பெய்திருக்கிறார்.
இவா: சம்பந்தக் திருவாசகத்தைப் பெய்தி
பெயர்த்துத்தனித் திருநாடு துதி நாவடியார்,
குழிள், இவர்க்கும்கொரு பெயர்த்துத், உவா
பெய்தியும், ஆங்கிலேயருக்கு மேலாகிய
விளக்கச் செய்திருக்கிறார். இப்பேயுமார்

[illegible]

2. ஸாதனதர்மம், விடீ ௮-1.

[illegible]

3. பிராசீனதர்மங்களின் உயர்வும் இக் கால ஆசாரங்களும்—கிலே-6-ஆன.

இத்தலைப்பின்சிறு அதே ஆசிரியர் மின்ஸ் ஸ் அந்நிபெஸன்ட் அம்மாள் ஆங்கிலத் திஸ்ஸெய்த் உபநியாசங்களை மொழிபெயர்த்திருப்பது மிகவும் உபயோகமானதாகவும் வாசிக்க இரமாதவமிருக்கிறது. இவ்விரண்டு புஸ்தகங்களும் மதுரை தியஸாபிகல் சங்கத்திலும், புதுமண்டபம் புத்தக ஷாப்புளிலும் கிலைக்கப்படும்.

4. பகவத்சீதையும் பூசங்கராசார்யபாஷ்யமும்.

சுருதில்பிருதிநிதிஹாஸ் முசுலான் ஸகல வேதார்த்தஸாரங்களையும் ஒன்று சேர்த்து 700-சுரிலாகங்களில் அருமையாகக் கட்டப்பட்ட பகவத்சீதையின் மஹிமையைநாம்ஸ்துதிசெய்ய வேண்டுமெதில்லை. பரம்பொருளினுடைய உண்மையை உணர்த்தும் பகவானுடைய திருவாக்குக் கிதையென்ருல் பின்னுமதை ஸ்தோத்திரம் செய்யவும் வேண்டுமோ, இப்படிப்பட்ட மஹிமைபெற்ற நூலின் பொருளை ஸம்சய விபீதமற உணர்வதற்கு ஸ்வானுவசச் செல்வார்கள் செய்த வியாக்கிபான மின்றியமையாச் சாதகமாகும். ஆகையால் இந்த பகவத்சீதையை மூலகிர்த்திக்கோடு, பூசங்கரபகவத்பாதாசாரிபஸ்வாமிகள் இயற்றிய பாஷ்யத்தையும் கிர்த்தத்தில் அச்சிட்டு, அவற்றிற்குத் தமிழுரையும் பிரசுரித்து, முற்றிலும் சம்ஸ்கிருதத்தில் தேர்த்துஞானமில்லாத தமிழறித்த விவேகனரும் இக்கிர்த்தத்தை அர்த்தகிராஞ்செய்து பொருளுரைவு சுவையுணர்வோடு பாராயணம் செய்தவரர் சாதகமாக, இக்கிர்த்தத்தை கிர்த்தாஷ்த்தில் மூலமும் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புமா 12-பாசிகையில் பூர்ணமாக முடியும். 1-சுசுல்லித்து அதன் முதல்சஞ்சிகையை கிர்த்திடு வெளிப்படுத்தியிருக்கிற ம-ா-ா ஸ்ரீக. சுத்தராஜாப்யா அவர்களுக்குத் தமிழ் மூலகம் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற சஞ்சிகைகளும் வெளியானபின் இதன் மகிமையைப் பற்றிச் சாந்து விவரித்து எழுதலாமென்று எண்ணியிருக்கிறோம்.

5. பிரம்ம குத்ரார்த்த தீபிகை.

ம-ா-ா ஸ்ரீவ சிவரால் அவர்கள் லோகோபகாரார்த்தமாய்ப் பிரசுரித்துவரும் பிரம்ம குத்ரார்த்த தீபிகை மொழிபெயர்ப்பு முதலத்தியாயம் 4-பாதங்களும் முடிந்து 2-வது அத்தியாயம் முதல் சஞ்சிகை வந்திருக்கிறது. இக்கிர்த்தத்தின் மகிமையை பிரம்ம வித்துக்களே நன்குணர்ந்து பகிழ்த்துக்கவர்கள். ஸம்ஸ்கிருத பாஷாநுணம் வேண்டிய அளவில்லாத சத்துக்களும் அனுஷ்டான பலத்தைக்கொண்டும் அனுபவ விசேஷத்தைக் கொண்டும் சுருதியுத்தி யனுபவமிகத் தங்கள் அனுபவத்தைச் சோதித்துக்கொள்ள சாதகமாகவும், விசார புருஷர்கள் தீர்விரம் செய்தவர்களுகூலமாகவும் இக்கிர்த்தத்தை மொழிபெயர்த்த பிரம்மஸ்ரீ இராமச்சந்திர சாஸ்திரிகளுக்கும் அதை ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கும் ம-ா-ா ஸ்ரீ சிவரால் அவர்களுக்கும் மஹி ஜனங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

6. RAMBLES IN THE VEDANTA.

PRICE Rs. 2.

வேதாந்த விசாரம்.

கமலாம்பார் சரித்திரத்தின் கிர்த்தகர்த்தாவாகிய பி. ஆர். ராஜமய்யரவர்கள், தனக்கு சகவர கட்டாசம் கிடைத்தபின் வேதாந்த விசாரத்தில் இறங்கி பரோபகாரமாக அவருடைய எண்ணங்கள் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டதோடு, பரமார்த்த வண்மையை வேடிக்கை வேடிக்கையான கதைகள் ரூபமாகவும், உண்மையினக்கும் உத்தம வியாசங்கள் ரூபமாகவும், சம்பாஷண ரூபமாகவும், மனன ரூபமாகவும், வெளியிட்டுப் பேரறித்த விஷயங்களை, அவர் பிரத்தியுக்த 2-வருஷகாலத்தில் அவர் நடத்திய பிரபுத்தபாரதா என்னும் பத்திரிகையிலிருத்தெடுத்துச் சேர்த்துப் புஸ்தகரூபமாக அவரது திருவுருவப் படத்தோடு பிரசுரித்திருக்கிறது மிகவும் மேலாய் விளங்குகிறது. வேதாந்த விசாரிலும் உண்மையுபாலகாரும் இக்கிர்த்தத்தை வாங்கியுபயோகிக்கின் பெரும்பயன்பெறுவார்கள்.

LALITHAMBAL SOBHANAM.

பாதேவீதுணை,

லலிதாம்பாள் சோபன விஷயச்சுருக்கம்.

(From Sri R. S. Subbalakshmi Ammal.)

இந்த லலிதாம்பாள் சோபனம் மலையாளத்தில் கவனம் பண்ணப்பட்டு அங்குத் தியாரால் வெள்ளிக்கிழமை, செல்வாங்கிழமை, நவராத்திரி, முதலிய புனிய தினங்களில் ஆசாரியமத்துடன் சோபன முழுமையும் பத்தியுடன்பாடி, அல்லது பாடச்சொல்லிக்கேட்டு, பாபஸம், பழம் தாம்பூலம் முதலிய நைவேத்யம்செய்து குழந்தைகள், சுமங்கலிகள் முதலிய வர்களுக்கு விரிபோகஞ்செய்து தேவியைப் பிரார்த்தித்து வணங்குகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தேவியின் மகிமைபொருந்திய சோபனத்தை அச்சில் போட்டால் தேவியத்தியுடைய வர்கள் அனேகருக்குப் பாராயண யோக்யமாருமென்று தேவியின் அருளை முன்னிட்டு இதை அச்சில்போட அனுப்பலானேன். வாய்ப்பாடமாகக்கேட்டு எழுதினதில் உண்டாயிருந்த அனேகந்தப்புகளைக்கூடியவரைக்கும் திருத்தி எழுதி இருக்கிறேன். இதின் முக்கிய விஷயம் என்னவென்றால்:—துஷ்டபிரகரம், சிஷ்டபரிபாலனத்திற்காகவெடுத்த, தேவியின் சில அவதாரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதில், நிகாவிஷ்ணு அவதாரங்கள் சிலவும் தேவியினுடையதாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதெப்படி என்றால், பாமேஸ்வரனுக்கு தேவியும் விஷ்ணுவும் ஒன்றுதான். ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், ஸ்ரீ ராமன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீ என்கிற பதத்திற்கு அருத்தம், மங்கள சப்தம் என்பதுடன், ஸ்திரீ—என்றும் ஒரு அருத்தமுண்டு. தேவியின் அம்சந்தான் விஷ்ணு, விஷ்ணுவின் அம்சந்தான் தேவியென்றும், அதனால் தேவியும் விஷ்ணுவும் சகோதரர்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கின்றது. மேலும் விஷ்ணு மோகினியாய் ரூபமெடுத்த காலத்தில், சஸ்வரன் மோகினியை அடைந்து அரிஹர புத்திரருண்டானதாயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“ஒருபாதி மால்கொள, மற்றொருபாதி உமையவள் கொண்டிருபாதிபாலும் இரந்தான்புராரி” — என்று ஒருகவிசொன்னபடி அர்த்தநாசிரி என்றும், சங்கரநாராயணர் என்றும், சஸ்வரனுக்கு இரண்டு நாமதேயமும் ஐதீகமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆனதால் விஷ்ணுவினால் செய்யப்பட்டிருப்பதாக விஷ்ணுபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அவதாரங்களை இந்தச் சோபனத்தில் தேவியால் செய்யப்பட்டதாகவே வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதைச்செய்தவர் கவனம் பண்ணினவராய்ச் சொன்னதல்ல—லலிதாஸுறஸ்திர நாமத்தில் சொன்னதைத்தான் இவர் பாடியிருக்கின்றார். அதாவது, திருப்பார் கடலில் ஆலிலைமேல் விஷ்ணு சயனித்திருக்கும்போது, நாடிக் கமலத்தில் தாமரைப் புஷ்பம் உண்டாகி அதிலிருந்துபிரும்மா வெளியில்வந்து ஒன்றுச் தெரியாமல் மயங்கி தேவியைத் தியானிக்க, தேவி அவருக்கு பிரஸன்னமாகி அவர் மயக்கத்தைத் தெளியித்து அவருக்கு கிருஷ்ணக் கும் வல்லமையை உண்டாக்கியும், மகாவிஷ்ணுவின் யோகவித்திரையைக் கலைத்து, மதுகைடவர் என்ற அசுரர்களைக் கொல்ல உபாயமும் சாமர்த்தியமும் அளித்துவிட்டு மறைந்து விட்டான். இது தேவிக்கு முதலாவது அவதாரம்.

தூர்வாஸம் ஹரிஷியின் சாபத்தால் இந்திரன் ஐஸ்வரியமெல்லாமிழந்து அஸுரர்களை உபாயத்தால் ஐயிக்க ஆலோசித்து, தேவர்களும் அஸுரர்களும் சேர்ந்து திருப்பாற்கடல்க்கடைய அதிலிருந்து உந்ததமான வஸ்துக்களும், அமிர்தமும் உண்டானவுடன், அஸுரர்கள் பலாத்தாரமாய் அமிர்தத்தை எடுத்துப்போகும்போது, தேவர்கள் பாதேவியைத் தியானம் பண்ணினார்கள். அம்பிகை மோகினி வேஷத்துடன் பிரசங்கமாக வந்து—அஸுரர்களை மயக்கி அமிர்தத்தை வாங்கி தேவர்களுக்கும் பங்கிட்டுக்கொடுத்து தேவர்களுக்கு சகலசாம்ராஜ்யமும் சாகில்லா வரமுங்கொடுத்துவிட்டு - மோஹினி ரூபத்தைக்கண்டு மயங்கின சசனிடத்தில் சேர்ந்து அரிஹரபூதரை உண்டாக்கிவிட்டு அந்தர்த்தானமடைந்தான்—இது தேவியின் இரண்டாவது அவதாரம்.

தசஷ்ப பிரஜாபதியின் தபஸால் அவருக்கு புத்திரியாக, தாசுப்பாயனி என்ற நாமத்துடன் சசரை அடைந்து இருக்கும்போது—தசஷ்பபிரஜாபதி அகம்பாவத்தால் சசருக்கு அகிர்ப்பாகம் கொடுக்காமல் பாகம் நிறைவேற்றுவதை தேவிகண்டு இந்த துஷ்டனால வளர்க்கப்பட்ட தேகத்தையும் நாமத்தையும் விடவேனுமென்று எண்ணி யாகானியில் குதித்து தேகத்தை ஒழித்துவிட்டான். இது தேவியின் மூன்றாவது அவதாரம்.

ஹிமோத்பர்வத ராஜாவினுடைய தபத்திற்குரங்கி குழந்தை ரூபமாய் அவரிட டஞ்சென்று அவரால் வளர்க்கப்பட்டு பார்வதி என்ற நாமதேயத்துடன் பாமசிவனைக் குறித்து, சசன்சொல்லீ மறுத்து தசஷ்பரஜாபதியிடம் தான்போன குற்றம் நீங்கத், தபஞ்செய்து பரமேசரை அடைந்து - தேவர்கள் வேண்டுகோளால் குமாரரை உண்டாக்கி தன்பேரால் விளங்கும் சக்தி வேலாயுத்தத்தைக் குமாரமூர்த்திக்கு அளித்து அவரால் குரன் முதலிய அஸுரர்களை வதைத்து தேவர்களுக்கு நன்மையை அளித்தான். இது தேவியின் நான்காவது அவதாரம்.

சுஸ்வரன் மனமதனை எரித்தபோது விசுவகர்மா என்பவர் அந்தச் சாம்பலிப்பிசைந்து ஒருமனித உருவாய்ப்பண்ண சசரின் கிருபையான பார்வையால் அந்தப் பெம்மைக்கு உயிருண்டாய்விட்டது—சுவாமியின் கோபாக்கியின் சாம்பலில் உண்டானதால், அவன் அஸுரனாகி பண்டாஸுரனென்ற பேருடன் தேவர்களைப் பெரும்பாடு படுத்தவே—தேவர்கள் அம்பிகையைக் குறித்து ஸ்ரீலித்தை என்ற ஜெபம்பண்ணி, (மந்திராயத்திரதந்திரோபரஸுனாஸு)தியென்கிற பஞ்சாங்கங்களும் பொருத்த) தங்கள் உடம்பையறுத்து ஓமம் பண்ணினார்கள். அந்த ஓமகுண்டத்தின் மத்தியில் ஸ்ரீசக்கரமென்கிற ரதத்தில் அம்பிகை பிரத்தியக்நமாகி தேவர்கள் உடம்புகளையங்களை ஆற்றி, அவர்களால் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டு லலிதாம்பாள் என்ற நாமதேயத்துடன் சசரை அடைந்து அனேகஞ் சக்திகளை உண்டாக்கிக்கொண்டு பண்டஸுர சைனங்களையும் பண்டாஸுரனையும் சம்ஹாரம் பண்ணிவிட்டு - சிந்தாமணிக்கரத்தில், காமேசுருடன் சௌபாக்கியவதியாயிருந்தான்—இது தேவியின் ஐந்தாவது அவதாரம்.

இந்த லலிதா அவதாரமும் பண்டாஸுர யுத்தமுந்தான் இந்தச் சோபனத்தில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த மஹா தேவியின் மகிமைகளை ஒருவராலும் வர்ணிக்க முடியாதானாலும் இந்தச் சோபனத்தில் சொல்லி இருக்கின்றமட்டும் படித்தாருங்கட மனதிற்கு விஸ்வரத்தியும் ஆனந்தமும் உண்டாகிறதென்பதில் தடையிலலை. - -

ஓ ம த த் ஸ த், பிர்மார்ப்பிதமஸ்து.

பாதேவிதுணை.

லலிதாம்பிகையை நம:

லலிதாம்பாள் சோபனம்.

சீர்மேலுக் தில்லை' என்ற குமரி நாகத்திலும்
பாடலாம்:)

1.

மங்களமாண லலிதாம்பாள் சோபனம்
மங்களமுண்டாகப் பாடுகிறோம்,
நூல்கா கணபதி ஷண்முகர் ஸாஸ்வதி
எங்கட்கு முன்வந்து காப்பாடே,
முப்பத்து முக்கோடி தேவாரும் இக்கிரானும்
மும்மூர்த்திகளும் வேதப்பிராமணமும்
காற்பத்து முக்கோண கரையியானம்மன்
காதர் காமேசுவரம் காப்பாடே.

காஞ்சி நகரத்தில் காமகோடி பீடத்தில் எழுந்தருளி
யிருக்கும் காமாநாயுடையமையை நோக்கி அகஸ்
தீய மஹர்ஷி தபஸிருந்தல்.

2.

ஆதி பிரம்மிஷி அகஸ்தியரும்
அகிலலோகம் சஞ்சரிப்பவரும்,
ஜோதி காமாகுதியை காஞ்சிக்கோத்தில்
ஸ்துதித்துப் பூஜைபண்ணித் தபஸிருந்தார்.
சங்கு சக்ரம் வலக்கை புஸ்தகமும்
தரித்தே ஹயக்கிரீவர் மகா விஷ்ணுவாய்
தங்கவாணி லோபா முத்திமையனவானன்
தபஸிற்குமுன்வந்தார் சோபனம் சோபனம்.

3.

எட்டாண்டபசா பூஜைகள் முதலாக
எல்லாவற்றையும்பத்தியுடனேசெய்து
சாஷ்டாங்கமாககடவஸ்கரித்துமந்த
அகஸ்தியர்வேதத்தாலஸ்துதித்தாதின்றார்.
குமரமுனிபுடைதபஸாலேமனம்
ருளிர்த்தயக்கிரீவருந்தானுரைப்பர்:
இன்பமாகச்செய்தாய்பூஜையகஸ்தியா
என்னவேனுமென்றார் சோபனம் சோபனம்

4.

தூகவதனருடைஅமிர்தவசனங்கேட்டு
சொல்லுவாமித்திரவருணபுதர்
அபவாதக அருமையாய் காண் கேட்கும்
வாந்தாவேணுத் தயவுசெய்து,
கலியுகத்தனிலித்தப் பரமா ஜனங்கட்கு
கைவல்யஞானம் பப்படி யுண்டாகும்
எளிதாகவே ஒரு உபாயஞ் சொல்லுமென்று
இர்த்த கேட்கலுற்றார் சோபனம் சோபனம்.

5.

ஆதாவுடன் ஜனங்களுக்குபகாரமாய்
அகஸ்தியர்க்கு ஹயக்கிரீவர் எடுத்துரைப்பார்.
எகஸ்தியரே இந்தப்பிரச்சனத்தான்சிபவனருக்

கென்னுலே முன்னஞ்சொல்லப்பட்டது.
ஆனாலும் கீர் கேட்டது சொல்லுவோமிப்போ
அன்புடன் கேளும் ஏகமனதாய்,
இன்றுமுதல் உமக்குபதேசத்தினுலே
எல்லோரும் கேட்கட்டும் சோபனம்சோபனம்.

6.

ஆதி பராசத்தியனுக்கந்தால்
தித்தம்கியானம் வரும் மானிடர்க்கு.
மாதவர் மாயகை யில்லாதே விட்டாலித்த
மானிடவர்க்கு மயக்கமில்லை,
ஹயக்கிரீவர் சொற்கேட்டு அகஸ்தியர் பின்னும்
ஆதி பராசத்தி ரூபக்கரை,
தயவுசெய்துஎனக்குச்சொல்ல வேணுமென்று
தண்டனிடட்டுக்கேட்டார் சோபனம்சோபனம்

7.

அந்த ஹயக்கிரீவர் தம்முடை மன்றிலே
அம்பிகை பாதத்தை கமஸ்கரித்து
இத்த அகஸ்தியர் கேட்பதெல்லாஞ்
சொல்லுவமென்று எழுந்தருளினார்அச்சமுடன்
அகஸ்தியரத்த ஹயக்கிரீவரைத் தன்
ஆசிரமத்தில் உட்குடிக்கொண்டு வந்து,
பகவானே ஆஸனத் தன்னிலவைத்துப்
பணிந்து கேட்கலுற்றார் சோபனம்சோபனம்.

8.

“பகவானே! தர்ம ஸாஸ்திரங்கனெல்லாம்
பிறந்தது உம்மிடத்தனிலிருந்து.
மகதேவியுடைய அவதாரங்களை
மாதவா விஸ்தரித்துச் சொல்லவேணும்.”
அன்புடன் கேட்ட அகஸ்தியரை வாழ்த்தி
ஹயக்கிரீவ முர்த்தியும் எடுத்துரைப்பர்;
அம்பிகையுடைய அவதாரங்கள் சொல்ல
ஆரம்பித்தாப்போ சோபனம் சோபனம்.

மகா விஷ்ணுவிரி அந்நாவதாரமாதிய ஹயக்கிரீ
வர் அகஸ்திய மஹா ரிஷிக்குத் தேவ மஹரீத்
மியத்தகை சொல்ல ஆரம்பித்தல்.

9.

ஆதியத்தம் பரா சத்திக்கில்லை
ஆதாமுழு ஜகத்துக் கிவந்தான்.
சேரதி ரூபியோடே ரூபக்கரை
சொல்லமுடியா தொருவாரலே,
ஆனாலும் தெரிந்த மட்டுக்கு மிப்போ
அவருடைய அவதாரம் சொல்லுவோம்:
முன்னே பிரமாவுடை தயானத்தில் கங்கிகை
முதல்வந்தான் ஒரு ரூபம்சோபனம்சோபனம்

10.

முன்னுளில் தேவேந்திரன் வெள்ளான ஏறி
முன்று உலகஞ் சுற்றியவரும்போது,
தன்னினவிலலாத மதத்தினால் உமையவன்
சங்காராயும் வணக்காமல் வந்தான்;
இந்தான் மதத்தை யடக்கவேணுமென்று

வலினார் ஈசரும் தூர்வாலரை :
வந்த தூர்வாலரும் இத்திரன் கையிலொரு
மாஸையைக் கொடுத்தார் சோபனம் சோபனம்.

11.

வாங்கி மாஸையை இத்திரன் யானையினுடைய
மண்டையில் வைத்தான் மதத்தினாலே!
ஓங்கித் துதிக்கையால் எடுத்தானே மாஸையை
உதறிப் பூமியில் காலால் சுவட்டிற்று!
தூர்வால முனி கண்டு அதிகோபத்துடனே
தூர்ப்புத்தி இத்திரனைச் சாபிட்டார்.
(உன்) கொர்மல்லவோ இத்திரா இது செய்யச்
[சொல்லிற்று]

கொர்வேசுவரி போமென்றார் சோபனம் சோ

12.

சயித்துவிட்டு முனி போயிப்பின்பு
சக்ரேசன் ஆமாபுரியில் வந்து,
அபசகுனங்களைக் கண்டு பயந்து
ஆசாரியர் பிழைப்பதியை வருத்தி,
ஆசனத்தில் வைத்து கமஸ்கரித்து
அவரைப் பார்த்தித்திரன் ஏதரைப்பான்;
தேசத்தில் துர்சிபித்தம் காணுகின்றதே
தேவரீர் போக்குச் சொல்லும் சோபனம்
[சோபனம்.]

13.

தேவகுருவுங் கேட்டுச்சொல்லார் இத்திரனோடு
செய்த கர்மம் அனுபவித்தே தீரும்.
பாப கர்மம் அனுபவித்தாற்றான் தீரும்
பிராயச் சித்தத்தினால் போவதில்லை,
நிலிர்த்தியினாலே ஒருகாலும் போகாது
வெகுகங்கோடி ஜன்மம் ஆனாலும்
ஒன்றுகேள் பாபத்துக்கு நிலிர்த்திவாஸவனே
உண்மை என் சொல்லுவேன் சோபனம்
[சோபனம்.]

(இன்னும் வரும்.) ஆர். எல். சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள்.

* ஒரு பிரம்மணன் தன் தெறி தவறி கிராதகத் தொழில் செய்தபடியால் மறு ஜென்மம் வேட
னுய் பிறந்தான். அவன் காட்டில் போவார் வருவாரா எல்லாம் வழிமறித்துக் கொள்ளையடித்து சிவனம்
பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். ஒருகாலத்தில் சப்தரிஷிகளின் அந்த வழிபோக அவர்கள் பொருளை அபகரி
க்க அவர்களை வழிமறிக்கும்போது அந்த ரிஷில்வார்கள் அவனைப் பார்த்து அப்பா இப்போட்ட கொடுத்
தொழிலை விட்டு கல்லமார்த்தமாக இருவென்று சொன்னார்கள். அதற்கு வேடன் சுவாமிகளின் என் குடும்
பக்களை என் காப்பாற்றவேண்டியிருப்பதால் வேறு தொழில் அகப்படாமல் இதைத்தான் செய்த குடும்
பக் காப்பாற்றுகிறேன் என்று சொன்னான். இதைக்கேட்ட ரிஷிகள் இந்தப் பாபத்தொழிலால் வரும் சம்
பாத்ததை உன் குடும்பத்தார் அனுபவிக்கிறார்களே இதனால் வரும் பாபத்தையும் அவர்கள் பாசம்போ
ட்டு அனுபவிப்பார்களா என்று அவனைக் கேட்டுவரும்படி சொன்னார்கள். அவன் வீடு சென்று தன் பென்
டாட்டி பிள்ளைகளை ரிஷிகள் சொன்னபடி கேட்க அவர்கள் இது ஏக்கையாவது உண்டா? சம்பாதித்து
போடுவதுதான் உன் கடமை. பாபம் பங்கிட்டுக்கொள்வது எங்கள் கடமையல்ல என்று சொல்லிவிட்
டார்கள். இதைக் கேட்டவுடன் வேடன் வருத்தம்கொண்டு உங்கள் குலத்திற்கே இஸ்வர்யஞ்சேராமல்
போகக்கூடாதென்று சபித்தவிட்டு ரிஷிகளிடம் ஒடிவந்து சுவாமிகளின் எனக்கு கல்ல செதிர்குவழி சொல்
லிவிட்டுப் போகவேண்டுமென்று செஞ்சினான். மற்றரிஷிகள் இம்மதி தாசக் மந்திரமாகிய ஸ்ரீராம காமத்தை
உபதேசித்தார்கள். காமம் காலில் தழையவில்லை, அப்பொழுது அங்கிருந்த மராமத்தைக் காட்டி இதன்
பேரை விடாமல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தயானால் முத்தனுவாய் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள். அந்த
காமப்பாவத்தினாலே அவர் மறமா ரிஷியாகிய வால்மீகியானார் என்று புரானம்.

14.

ஹத்தி திருட்டு நறிமனை பானம் பாதானம்
அஞ்சும் பஞ்ச மகாபாதசமாம்.
அறியாத் தனத்தாலே ஐந்துபாபமும்செய்தால்
அந்தத்தச் சாதிபோல் கவிர்த்தியுண்டாம்.
பிரம்மஹத்தக் க்கோரு வான்மதித்தியுயில்லை
பிராயச் சித்தம் ஒருகாலுமிக் திரா!
திருட்டென்ற பாபத்திற்கு உபகதை யொன்று
[சொல்வேன்]

தேவேத்திரா கேளு சோபனம் சோபனம்.

15.

கனவுதொழிலென்கும்செய்துகொண்டுவரும்
கள்ள னொருத்தன்காஞ்சிப் பட்டணத்தில்;
கனவாண்ட பணங்களை கனமாய்ச் சேர்த்து கடுக்
காட்டிற் கொணர்ந்து புதைத்துவைத்தான்.
கள்ளனுக்கு கின்னன் வேடனொருத்தன் அதைக்
கண்டு வணம்போனான் பின்னாலே,
மென்னவந்ததப் பணங்களை யெல்லாம்
முற்றிலும் எடுத்தான் சோபனம்சோபனம்.

16.

கொண்டுவந்ததப் பணங்களை யெல்லாம்
கொண்ட பெண்டாட்டி கையிற் கொடுத்தான்
பெண்டாண்டி வாங்கி யுள்ளே வைத்துக்கொ
[ண்டு]
புருஷனைப் பார்த்தொரு வாக்குரைப்பான் :
* வால்மீகர் சாபத்தால் வேடர்க்கு தணக்கன்
விரகுத்திக்க மாட்டாது அதுவே
உண்மையாய் என் சொன்ன தர்மஞ் செய்தால்
[வருகு]
எளிருக்குத் தணம் சோபனம் சோபனம்.